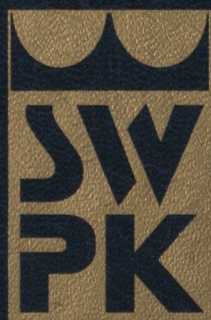

ZŁOTA KSIĘGA

WYCHOWANKÓW
POLITECHNIKI
KRAKOWSKIEJ
IM. TADEUSZA KOŚCIUSZKI

ZŁOTA KSIĘGA

WYCHOWANKÓW

POLITECHNIKI KRAKOWSKIEJ

im. Tadeusza Kościuszki

W uznaniu szczególnych osiągnięć w działalności
zawodowej i społecznej

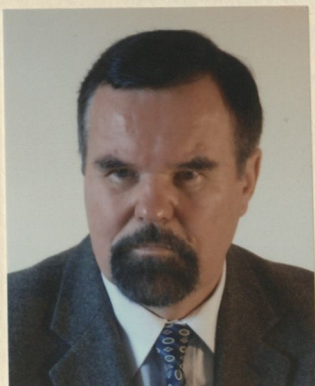
Ideą Złotej Księgi, założonej z okazji 40-lecia powstania Stowarzyszenia Wychowanków Politechniki Krakowskiej, jest integracja na płaszczyźnie zawodowej, intelektualnej i biznesowej środowiska związanego z Politechniką.

Wśród Wychowanków Politechniki Krakowskiej są osoby mające wybitne osiągnięcia naukowe, osoby piastujące wysokie stanowiska w administracji państwowej, kierujące dużymi przedsiębiorstwami lub własnymi dobrze prosperującymi firmami.

Wpis do Złotej Księgi Wychowanków jest szczególnym wyróżnieniem przyznawanym osobom mogącym poszczycić się spektakularnymi osiągnięciami oraz przyczyniającym się do rozśławienia dobrego imienia Wychowanka Politechniki Krakowskiej.

Decyzję o wpisie do Złotej Księgi
Wychowanków Politechniki Krakowskiej
podejmuje Kapituła Zarządu Głównego.

LAUREACI ROKU 2013

EUGENIUSZ BARAŃSKI

Wydział Budownictwa Lądowego

Eugeniusz Barański pierwszą pracę podjął w Instytucie Kształtowania Środowiska w Krakowie na stanowisku asystenta. Po odbyciu obowiązkowej służby wojskowej, od roku 1976 do roku 1990 pracował w Nowym Sączu w Miejskim Zarządzie Dróg i Mostów na stanowisku kierownika Służby Liniowej, a następnie na stanowisku Zastępcy Dyrektora do spraw technicznych. Za działalność w Miejskim Zarządzie Dróg i Mostów E. Barański został uhonorowany Przez Prezydenta miasta Nowego Sącza srebrną odznaką „Zasłużony dla miasta Nowego Sącza”.

W latach 1990-2007 pracował w austriackiej firmie Manahl w miejscowości Bludenz na stanowisku głównego inżyniera biura konstrukcyjnego. Od roku 2007 do chwili obecnej pracuje w firmie AGA Bauservice GmbH w Bad Windsheim (Bawaria) na stanowisku prokurenta.

Podczas pracy w Austrii, mgr inż. E. Barański projektował i nadzorował ok. 200 projektów w zakresie budowy fasad zewnętrznych obiektów różnej wielkości przy zastosowaniu różnych technologii wykonania, od fasad z materiałów typu trespal, poprzez fasady typu aluminium-szkło, do najbardziej skomplikowanych technologii typu „glazing facade”, tzn. pełna fasada szklana bez widocznych z zewnątrz profili aluminiowych.

Do ważniejszych obiektów projektowanych przez mgr inż. Barańskiego na terenie Austrii można zaliczyć: szpital regionalny w Bregenz (Landeskrankenhaus Bregenz), szkoły (Hauptschule): w Satteins, Rankweil, Dornbirn, Bezau, banki: Sparkasse, Volksbank oraz Reiffeisenbank w Bludenz, fabryka okuć meblowych Blum w Hoechst, salony samochodowe: Opel, VW, BMW, Audi i Porsche, - supermarkety: Interspar, Eurospar oraz Billa w Bludenz.

Od roku 2007 pracuje w Niemczech, aktualnie na stanowisku Prokurenta w Firmie AGA- Bauservice GmbH i nadzoruje prace przy montażu fasad przemysłowych na dużych obiektach energetycznych takich jak budowa elektrowni atomowej w Finlandii w Olkiluoto, gdzie zastosowano pierwszą w świecie nowatorską technologię dostarczoną przez francuską firmę AREVA, mającą na celu zabezpieczenie przedostawania się impulsów elektromagnetycznych wysokich mocy i częstotliwości do wnętrza reaktora, celem wyeliminowania zakłóceń zewnętrznych pracy elektrowni, w tym również ewentualnego napadu terrorystycznego.

Z innych ważniejszych obiektów nadzorowanych obecnie przez mgr inż. Barańskiego należy wymienić budowę fasad przemysłowych na dwóch nowo budowanych elektrowniach węglowych w Holandii na wyspie Maasvlakte koło Rotterdamu oraz w miejscowości Eemshaven, gdzie prace prowadzone są na budynkach o wysokości przekraczającej 100 m. Mgr inż. E. Barański nadzoruje obecnie również prace wykończeniowe w Paryżu we Francji w zakresie budownictwa specjalnego na obiektach budowanych przy zastosowaniu technologii modułowej.

Eugeniusz Barański utrzymuje kontakt z macierzystą Uczelnią, w tym z JM Rektorem PK, prof. Kazimierzem Furtakiem, z byłym promotorem pracy dyplomowej, prof. Andrzejem Rudnickim oraz prof. Januszem Magiera.

KRZYSZTOF BIŃ

Wydział Architektury

Urodził się 26 sierpnia 1928 r. W czasie II wojny światowej w latach 1943-1945 był dowódcą sekcji kompanii „Zawisza” Szarych Szeregów. Po wojnie studiował na wydziałach politechnicznych AGH. W latach 1953-1954 był asystentem na Wydziale Architektury AGH. Od roku 1952 do 1985 pracował w biurach projektowych i pracowniach urbanistycznych, m.in. Miastoprojekt, Wojewódzkie Biuro Projektów w Krakowie, Inwestprojekt. Od roku 1982 prowadzi własną pracownię.

W swoim dorobku twórczym ma ponad 150 projektów urbanistycznych i architektonicznych, z których większość została zrealizowana. Laureat konkursów architektoniczno-urbanistycznych: otrzymał 16 nagród i wyróżnień. Autor licznych, nowatorskich i niepowtarzalnych projektów budynków mieszkalnych, budynków usługowych, biurowych i przemysłowych, kościołów i innych obiektów kultu religijnego. Autor wielu projektów wnętrz oraz rozmaitych prac plastycznych i rzeźbiarskich.

Od lat aktywnie uczestniczy w krajowych i międzynarodowych konferencjach i sympozjach o tematyce urbanistycznej i dziedzictwa kulturowego. Wygłosił liczne referaty związane z tą dziedziną. Autor kilkudziesięciu publikacji prasowych dotyczących tematyki dziedzictwa kulturowego. Bardzo zaangażowany w obronę istniejących wartości kulturowych w krajobrazie Krakowa - zabiera ważny społecznie głos w kreowaniu nowego ładu przestrzennego miasta.

Członek SARP od 1954 roku. W 1980 roku otrzymał tytuł „Architekta twórcy”, w roku 1987 tytuł „Twórcy plastyka-architekta.

Odnaczony m.in. Medalem Zwycięstwa i Wolności (1945r.), londyńskim Medalem Wojska (1948r.), Krzyżem AK (1987r.), Złotą Odznaką miasta Krakowa (1974r.), Złotą Odznaką SARP (1988r.).

JERZY DONIMIRSKI

Wydział Architektury

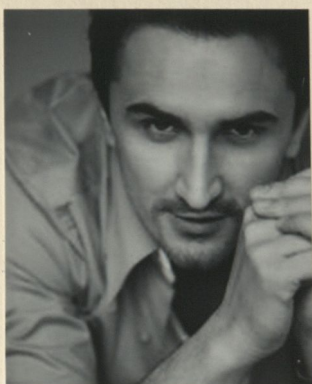
Urodzony w Krakowie 12.09.1960 r. Potomek rodów szlacheckich. Studiował architekturę w Krakowie i w Akwizgranie. W czasie studiów na Politechnice Krakowskiej związany był z Solidarnością. W sierpniu 1982 r. wraz z kolegą wyłamali na Rynku Głównym w Krakowie płytę chodnika i w to miejsce wmurowali inną z napisem: "Nie oddamy sierpnia" Solidarność Małopolska w drugą rocznicę porozumień gdańskich. Kraków, sierpień 1982." Internowany w Uhercach.

W 1989 r., po kilkuletnim pobycie w USA, wrócił do Polski i oficjalnie odzyskał odziedziczony w 1976 r. Pałac Pugetów w Krakowie. Za przywiezione zza oceanu oraz pożyczone pieniądze założył firmę i przystąpił do odbudowy znajdującego się w ruinie pałacu. Wkrótce mógł finansować remont z czynszów za wynajmowanie powierzchni w już wykończonej części budynku adaptowanego na Centrum Biurowe. Zaczął też inwestować w nieduże hotele o charakterze butikowym. Komerccjalizacja budynków zabytkowych stała się jego pasją.

Właściciel sieci Donimirski Boutique Hotels, w której skład wchodzi krakowskie hotele: Gródek, Kościuszko, Maltański i Pugetów oraz położony pod Krakowem Zamek Korzkiew. Jest współzałożycielem i prezesem Stowarzyszenia Hotele Historyczne w Polsce, a także wiceprezesem Stowarzyszenia Domus Polonorum, które zrzesza miłośników dziedzictwa narodowego i ma na celu m.in. opiekę nad zabytkami kultury ziemiańskiej oraz propagowanie tradycji dworu szlacheckiego i otaczającego go krajobrazu kulturowego.

Jest kawalerem maltańskim. Od 2002 roku organizuje wymyśloną przez siebie akcję charytatywną pod nazwą: Opłatek Maltański. Jest to akcja skierowana do dzieci z ubogich rodzin. Obecnie akcja obejmuje około 600 potrzebujących z Krakowa, Chrzanowa, Katowic, Myślenic, Wadowic, Wieliczki.

Reprezentant AZS PK na Mistrzostwach Polski Uczelni Wyższych w Narciarstwie Alpejskim.

SEBASTIAN KARPIEL BUŁECKA

Wydział Architektury

Urodził się 14 maja 1976 r. w Krakowie. Z wykształcenia architekt, z zamiłowania muzyk, wokalista. Gra na skrzypcach, dudach podhalańskich i instrumentach pasterskich. Jest założycielem i liderem zespołu Zakopawer. Członkowie zespołu grają na tradycyjnych góralskich instrumentach, promując kulturę ludową Podhala i Karpat. Sebastian Karpiel-BułECKA wraz z pozostałymi członkami zespołu brał udział w wielu projektach muzycznych. Jednym z nich był projekt „Głosy Gór” ukazujący wpływ muzyki i tradycji góralskiej na twórczość K.Szymanowskiego, M. Karłowicza, H.M. Góreckiego czy W.Kilara. Artysta próbuje swoich sił także w muzyce poważnej i jazzie. Partnerował śpiewaczce operowej Aleksandrze Kurzak w nagraniu jej płyty kolędowej. Zdobywca wielu nagród i wyróżnień w dziedzinie muzyki, m.in. „Fryderyka” za album roku etno-folk „Na siedem” (2007 r.) oraz 3 „Fryderyków” za album „Boso” (2012 r.). Zespół koncertuje w Polsce i za granicą. Bierze udział w wielu prestiżowych polskich i europejskich festiwalach. Na zaproszenie Instytutu Adama Mickiewicza zespół Zakopawer, jako przedstawiciel polskiej kultury, mocnym akcentem zakończył Światową Wystawę EXPO 2010 w Szanghaju.

Zespół Zakopawer brał i bierze udział w wielu akcjach charytatywnych organizowanych na rzecz dzieci, bezdomnych zwierząt i hospicjów.

Sebastian Karpiel BułECKA to także czynny architekt. Zaprojektowane przez niego domy charakteryzują się dużą harmonią i pięknie wpisują się w pejzaż stając się jego częścią.

ADAM KNAPIK

Wydział Inżynierii Lądowej

Ukończył studia na Wydziale Budownictwa Lądowego Politechniki Krakowskiej w specjalności Konstrukcje Budowlane i Inżynierskie w 1992 roku. W 1991 roku, jeszcze w trakcie studiów został współzałożycielem firmy początkowo Rapid s.c. a od 1994 roku Rapid Sp. z o.o., w której pracuje do dnia dzisiejszego. Początkowo w latach 1994 do 1999 jako kierownik budowy, następnie od 1999 r. do 2005 r. na stanowisku Dyrektora Technicznego. Od 2005 r. do dnia dzisiejszego jest Prezesem Zarządu. Spółki.

W swojej pracy zajmuje się szeroko pojętą antykorozją stali i betonu. Wdrożył w firmie technologię betonów natryskowych, metodą moką i metodą suchą. Opracował technologię remontu dużych zbiorników paliwowych. Był też autorem wyburzenia komina w El. Jaworzno II, który został częściowo skrócony z wysokości 100m do 60m. Obecnie zajmuje się zarządzaniem firmą zatrudniającą ponad 100 osób, która specjalizuje się we wzmacnianiu i remontach takich konstrukcji jak chłodnie kominowe, kominy, silosy, zbiorniki paliwowe, obiekty hydrotechniczne. Wznosi hale przemysłowe oraz wykonuje elewacje na dużych obiektach, zwłaszcza energetycznych. Jest autorem lub współautorem 8 artykułów na temat betonów natryskowych, remontów: chłodni kominowych, obiektów hydrotechnicznych i kominów energetycznych. Posiada stały kontakt z macierzystym Wydziałem. W Jego firmie pięciu pracowników WIL odbywało staż przemysłowy, niezbędny do uzyskania stanowiska adiunkta naukowo-badawczego.

Od piętnastego roku życia Adam Knapik jest związany z górami. Odbił wiele wspinaczek skałkowych i tatrzańskich. W Alpach dokonał wejścia na Matterhorn, Mont Blanc i inne. Był kierownikiem wypraw, które osiągnęły najwyższy szczyt Ameryki Południowej Aconcagua, najwyższy szczyt Ameryki Północnej Mount McKinley i Górę Kościuszki w Australii. Sukcesem zakończyła się Jego wyprawa do Afryki zorganizowana przez Olkuski Speleoklub. Alpinistom udało się zdobyć najtrudniejszy szczyt w Kenii, czyli Mount Kenia oraz wejść na słynne Kilimangaro. Jest żeglarzem. W 2012 r. był uczestnikiem rejsu z Ziemi Ognistej na Antarktydę „przez Cieśninę Drake'a z opłynięciem przylądka Horn.

TADEUSZ KURTYKA

Wydział Mechaniczny

Do roku 1995 był adiunktem w Instytucie Mechaniki i Podstaw Konstrukcji Maszyn. Od 1990 roku jest pracownikiem Europejskiego Centrum Badań nuklearnych (CERN) w Genewie. Szef grupy EST-ME (Mechanical Design and Engineering w CERNowskiej dywizji Engineering Support & Technology) 2001-2008, wcześniej szef grupy EST-ESI (Engineering Support for Infrastructure), pracujących dla projektu LHC. Dywizja zapewniała wsparcie w zakresie inżynierii mechanicznej i elektrycznej oraz w zakresie odpowiednich technologii i narzędzi, włącznie z informacyjnym wsparciem systemów, metrologii i przeglądu instalacji. W szczególności w projekcie LHC dywizja EST była zaangażowana w proces koordynacji instalacji i budowy maszyny (akceleratora) i przestrzeni eksperymentów, a także służyła wsparciem dla zespołów w eksperymentach.

Tadeusz Kurtyka jest obecnie doradcą Dyrektora CERN ds. krajów nieczłonkowskich oraz osobą do kontaktów z krajami Europy wschodniej. Jako delegat Dyrektora CERN uczestniczył w przygotowaniu i podpisaniu porozumienia o współpracy między Politechniką Krakowską i CERN. Odegrał także szczególną rolę we wspieraniu inżynierów Politechniki przyjeżdżających do CERN w ramach współpracy i uczestnictwa w projektach.

Autor wielu publikacji, w tym m.in. rozdziału w Handbook of Materials Behavior Models: Multiphysics behaviors, Volume 3, edited by Jean Lemaître „Distortional model of plastic hardening.

Odznaczony Złotą Odznaką PK we wrześniu 2001 roku.

JERZY LYSY

Wydział Budownictwa Lądowego

Urodzony w roku 1955 w Bochni. Absolwent miejscowego Liceum Ogólnokształcącego im. Króla Kazimierza Wielkiego. Po studiach na Politechnice Krakowskiej (dyplom 1979r. z zakresu konstrukcji sprężonych u Pana prof. dr hab. inż. W. Ziobronia) rozpoczął pracę jako inżynier w Wojskowych Zakładach Budowlanych w Bochni. Następnie został dyrektorem Miejskiego Zakładu Ekonomiczno - Administracyjnego Szkół w Bochni. W tym czasie był inwestorem a także społecznym projektantem kilku obiektów oświatowych i sportowych w Bochni. W latach 1989 - 1990 pełnił funkcję zastępcy naczelnika miasta Bochni (bezpartyjny). W latach 1991 - 1995 zastępca wójta a od 1995 roku jest wójtem gminy Bochnia.

Realizując znaczący zakres inwestycji komunalnych wprowadził gminę Bochnia do elitarnej Złotej Setki Gmin Polskich. W 2001 r. Jerzy Lysy znalazł się w grupie 10 najlepszych wójtów w Polsce w rankingu prowadzonym pod egidą Marszałka Senatu RP. Kierowany przez niego samorząd od 15 lat funduje stypendia dla niezamożnych studentów wyższych uczelni osiągających bardzo dobre wyniki w nauce - dotychczas z tej formy pomocy skorzystało ponad 400 osób. Będąc wójtem zaprojektował bezpłatnie dla swojej gminy 10 sal gimnastycznych i krytą pływalnię w Proszówkach - inwestycje zrealizowano. Posiada uprawnienia wykonawcze i projektowe w branży architektonicznej i konstrukcyjnej.

Jest współtwórcą i prezesem apolitycznego stowarzyszenia „Bochnia i Ziemia Bocheńska - Razem”, które od 14 lat działa na rzecz mieszkańców Bocheńszczyzny.

Żonaty (żona Ewa jest lekarzem medycyny), 3 dzieci. Syn jest absolwentem Wydziału Budownictwa Lądowego Politechniki Krakowskiej , drugi jest studentem Wydziału Inżynierii Lądowej PK, córka - studentką medycyny.

Jego hobby to muzyka - ukończył Państwową Szkołę Muzyczną w Bochni.

MICHAŁ NOWAK

Wydział Budownictwa Lądowego

Urodził się 15.10.1940 r. Po zakończeniu studiów pozostał na Politechnice Krakowskiej podejmując pracę w Zakładzie Doświadczalnym przy realizacji zleceń z przemysłu dla uczelni. Następnie przeszedł do pracy u fundatora stypendium, które pobierał w czasie studiów: do Krakowskiego Przedsiębiorstwa Budownictwa Ogólnego, połączonego później z Kombinatem Budownictwa Mieszkaniowego, gdzie przeszedł ścieżkę zawodową od inżyniera budowy po kierownika budowy. W roku 1973 zaczął pracę w Przedsiębiorstwie Inwestycyjno-Remontowym Przemysłu Chemicznego „Naftobudowa” Kraków. W oddziale tej firmy w Trzebini, jako kierownik ZBM prowadził roboty instalacyjno-montażowe, modernizacyjne i budowlane m.in. dla Rafinerii Nafty w Trzebini, elektrowni Jaworzno, Huty Katowice, Zakładów Azotowych Włocławek. W międzyczasie w latach 1979-1981 był oddelegowany do Polimex Cekop do pracy w Iraku, jako site manager. W latach 1995-2001 kierował firmą Polterm S.A., jako prezes Zarządu. Przedmiotem działania firmy była modernizacja i restrukturyzacja energetyki cieplnej, doradztwo w energetyce: master plany i audyty energetyczne. Aktywnie działał w Polskim Związku Inżynierów i Techników Budownictwa. Pracę zawodową wiązał z działaniem na rzecz ZHP i OHP, za którą otrzymał Honorową Odznakę Przyjaciół Harcerstwa.

Odkąd przebywa na emeryturze ukończył Uniwersytet Trzeciego Wieku „Ignatianum”. Absolwent Uniwersytetu Trzeciego Wieku Politechniki Krakowskiej. Współzałożyciel Koła Seniorów UTW, które od roku 2012 jest częścią Stowarzyszenia Wychowanków Politechniki Krakowskiej.

Od wczesnej młodości interesował się zabytkami, architekturą, pierwsze katalogi zabytków województwa krakowskiego przeglądał już w szkole podstawowej. Zainteresowania wykorzystał współtworząc koleżeńską grupę zgłębiającą tajniki naszego dziedzictwa kulturowego. Owocem ponad dwuletniego działania jest książka pt. „Seniorzy UTW PK na szlakach dziedzictwa kulturowego”, którą współtworzyło 30 uczestników tego projektu.

MARCIN WIŚNIEWSKI

Wydział Inżynierii Lądowej

Absolwent kierunku Budownictwo o specjalności Technologia i Organizacja Budownictwa. Od roku 1994 czynnie wykonuje zawód inżyniera realizując liczne, prestiżowe inwestycje na terenie całej Polski. Był kierownikiem budów i kierownikiem kontraktów m.in. we Wrocławiu, w Warszawie, Krakowie. Zarządzał kontraktami realizowanymi na Euro 2012 w Poznaniu i Bydgoszczy. Przykłady zrealizowanych inwestycji: przebudowa ul. Jedności Narodowej we Wrocławiu, przebudowa ul. Osobowickiej we Wrocławiu wraz z niezbędną infrastrukturą, rozbudowa trasy tramwajowej Bemowo - Młociny w Warszawie i rozbudowa pętli tramwajowej Piaski, przebudowa ul. Lubicz w Krakowie wraz z realizacją wydzielonego pasa tramwajowo-autobusowego, przebudowa ul. Rakowickiej wraz z pętlą tramwajową oraz remont murów oporowych przy ul. Lubicz, modernizacja trasy tramwajowej w Alejach Jerozolimskich w Warszawie, przebudowa węzła rozjazdów Dietla-Starowiślna w Krakowie, przedłużenie trasy tramwajowej Poznańskiego Szybkiego Tramwaju do Dworca Zachodniego w Poznaniu, budowa trasy tramwajowej os. Lecha - Franowo: budowa tunelu tramwajowego o długości ok. 1Km, budowa linii tramwajowej z centrum miasta do dworca kolejowego Bydgoszcz Główna z rozbudową ulic Focha, Naruszewicza, Dworcowej i Zygmunta Augusta w Bydgoszczy.

Prywatnie zapalony kolekcjoner miniatur modeli kolejowych; właściciel około 300 sztuk. Kolekcjoner modeli samolotów pasażerskich, komiksów. Miłośnik polskiej przyrody, architektury, zabytków i wytworów natury. Jego pasją, oprócz zwiedzania, jest także motoryzacja, lotnictwo, kolej, tramwaje i sport wszelkiego rodzaju. Nie rozstaje się z aparatem fotograficznym.

JAN ZYCH

Wydział Mechaniczny

Inżynier mechanik, fotoreporter, artysta fotograf.

Fotograf wszechstronny: pięknie fotografuje zarówno pejzaże, krajobraz, jak i bryły architektoniczne. Jest perfekcjonistą zarówno w portrecie, jak i scenach rodzajowych. Jest wszędzie, gdzie coś się dzieje, coś, co on uważa za ważne i godne zarejestrowania dla historii miasta i kraju. Ostatnio zajmuje się także grafiką komputerową.

Od lat związany z Politechniką Krakowską. Można by go nazwać „nadwornym fotografikiem Uczelni”. Jest równocześnie przyjacielem rektora, dziekanów, wielu generacji profesorów. Stał się po prostu częścią Uczelni. Tak, jak po latach został częścią krakowskiego „Przekroju”.

Posiada olbrzymie archiwum negatywów, w tym kilka tysięcy unikalnych. Dotyczą one zmarłych już osób, zabytków i fragmentów krajobrazowych.

Jan Zych jest członkiem Związku Polskich Artystów Fotografików, AFIAP, honorowym członkiem Krakowskiego Towarzystwa Fotograficznego oraz Austriackiego Towarzystwa Fotograficznego. Autor kilkudziesięciu wystaw indywidualnych. Wystawił prace na kilkuset wystawach w większości krajów europejskich oraz w Australii, Japonii, Brazylii, Argentynie, Indiach, Singapurze, Nowej Zelandii, Zambii, Kanadzie oraz USA. Zdobył wiele medali, nagród i wyróżnień (m.in. Grand Prix Venus 79 w Krakowie), łącznie na ponad 100 prestiżowych wystawach fotograficznych.

JANUSZ STEFAN ŻBIK

Wydział Architektury

Urodził się 1953 roku w Krakowie.

Z wykształcenia jest architektem, dyplom Wydziału Architektury Politechniki Krakowskiej otrzymał w 1981 roku.

W latach 1981-1984 pracował w Biurze Projektów Budownictwa Komunalnego w Krakowie uczestnicząc w ważnych projektach dla Krakowa w zakresie infrastruktury komunalnej (dotyczących ujęcia wody dla Krakowa, spalarni śmieci oraz cmentarzy w Batowicach i w Tyńcu). W administracji państwowej pracował od 1984 do 1991 roku pełniąc m. in. funkcję Architekta Miasta i Gminy Krzeszowice. Przed objęciem stanowiska Małopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Nadzoru Budowlanego w marcu 2003 r. był wiceprzewodniczącym Rady Miasta i Gminy Krzeszowice, członkiem Prezydium Sejmiku Małopolskiego oraz Zarządu Powiatu Krakowskiego. Przez szereg lat prowadził działalność gospodarczą, będąc głównym projektantem i właścicielem biura projektów Arch-Inwest. Jest autorem wielu realizacji w budownictwie mieszkaniowym, użyteczności publicznej i przemysłowym. Do czasu powołania na stanowisko wiceministra infrastruktury pełnił funkcję Małopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Nadzoru Budowlanego. Posiada uprawnienia do wykonywania samodzielnych funkcji w budownictwie w zakresie projektowania i kierowania robotami budowlanymi bez ograniczeń w specjalności architektoniczno-budowlanej.

Z dniem 1 maja 2011 r. Prezes Rady Ministrów powołał Janusza Żbika na stanowisko podsekretarza stanu w Ministerstwie Infrastruktury. Obecnie jest podsekretarzem stanu w Ministerstwie Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej.

Wiceminister Janusz Żbik jest zastępcą przewodniczącego Komisji Kodyfikacyjnej Prawa Budowlanego, współprzewodniczącym Zespołu Trójstronnego ds. Budownictwa i Gospodarki Komunalnej, członkiem Rady Infrastruktury Informacji Przestrzennej, Międzyresortowego Zespołu do spraw Koordynacji Zadań Rządu określonych w „Kierunkach rozwoju turystyki do 2015 roku” i Zespołu do spraw Polskiej Energetyki Jądrowej. Jest członkiem Stowarzyszenia Miłośników Ziemi Krzeszowickiej, pełnił także funkcję członka Zarządu.

Odznaczony Złotym Medalem za Długoletnią Służbę.

LAUREACI ROKU 2014

JERZY NIEDBAŁA

Wydział Inżynierii Sanitarnej i Wodnej

Absolwent rocznika 1985 Politechniki Krakowskiej, Wydziału Inżynierii Sanitarnej i Wodnej na specjalności: Budownictwo wodne. Po zakończeniu studiów, w tym samym roku, podjął pracę w Instytucie Meteorologii i Gospodarki Wodnej Oddział w Krakowie w Pracowni Prognoz Hydrologicznych. Kolejne stanowiska pracy w IMGW to: Kierownik Sekcji Gromadzenia i Przetwarzania Danych Hydrologiczno - Meteorologicznych, a następnie Kierownik Biura Prognoz Hydrologicznych. Od roku 2006 pełni funkcję Zastępcy Dyrektora Oddziału Instytutu w Krakowie, a od roku 2010 dodatkowo została powierzona mu funkcja Operacyjnego Szefa Ostoły Hydrologicznej Kraju IMGW-PIB.

Od początku pracy zawodowej do chwili obecnej zajmuje się problematyką ostoły hydrologiczno - meteorologicznej oraz prognozami hydrologicznymi, w tym modelowaniem hydrologicznym i hydrodynamicznym.

W latach 1987 - 1988 ukończył studia podyplomowe na Wydziale Inżynierii Sanitarnej i Wodnej Politechniki Krakowskiej z zakresu wykorzystania metod komputerowych w inżynierii i gospodarce wodnej. W kolejnych latach był uczestnikiem zagranicznych kursów i szkoleń z zakresu modelowania hydrologicznego i hydraulicznego. Posiada tytuł uprawnionego hydrologa nadanego przez Ministra Środowiska. W roku 2004 uzyskał Zespołową Nagrodę Ministra Środowiska za szczególne osiągnięcia naukowo - badawcze w zakresie ochrony, kształtowania i użytkowania środowiska oraz jego zasobów.

W trakcie pracy zawodowej uczestniczył jako wykonawca, a następnie jako koordynator wielu projektów o charakterze naukowo - badawczym realizowanych w IMGW-PIB. Koordynował lub współkoordynował realizację międzynarodowych projektów badawczych min. z Duńskim Instytutem Hydrauliki (DHI), EUMETSAT, wykonawcami Projektu Banku Światowego (w latach 2002-2006). Autor wielu publikacji krajowych i zagranicznych.

Od wielu lat ściśle współpracuje z Instytutem Inżynierii i Gospodarki Wodnej Politechniki Krakowskiej. Jest inicjatorem i realizatorem zajęć dydaktycznych związanych tematycznie z monitoringiem hydrologiczno - meteorologicznym oraz z wykorzystaniem najnowocześniejszych systemów i operacyjnych baz danych.

ANDRZEJ PAJAK

Wydział Budownictwa Lądowego

Pracę zawodową rozpoczął w Rzeszowskim Przedsiębiorstwie Robót Drogowych, gdzie przebył drogę od majstra po kierownika budowy, kierownika laboratorium, kierownika grupy robót, zastępcę dyrektora oddziału. Od 1979 w GDDKiA i jej poprzednich strukturach pełnił funkcje: dyrektora Rejonu Dróg Publicznych, kierownika zespołu nadzoru, kierownika projektu, naczelnika Wydziału Zamówień Publicznych. Obecnie jest zastępcą dyrektora ds. Inwestycji Oddziału GDDKiA w Kielcach. Nadzorował szereg inwestycji i projektów, m.in.: budowę drogi ekspresowej S7 na wielu odcinkach. Uczestniczył w budowie autostrady nr 1 w Iraku. W latach 1995-2004 był arbitrem z listy Prezesa Urzędu Zamówień Publicznych - bardzo cenionym za swoją rzetelność i sumienność. Jest także rzeczoznawcą budowlanym w zakresie dróg i nawierzchni lotniskowych.

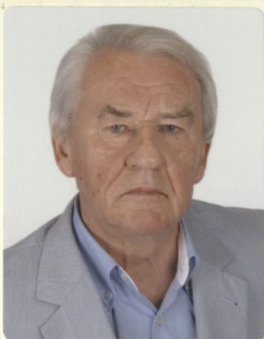
MAREK STANISŁAW PASZUCHA

Wydział Budownictwa Wodnego
(obecnie Wydział Inżynierii Środowiska)

Dyplom Politechniki Krakowskiej otrzymał w roku 1960 r. Następnie przez kilkanaście lat zajmował się zarządzaniem infrastrukturą inżynierską w jednostkach administracji miejskiej/wojewódzkiej Krakowa i województwa krakowskiego. W latach osiemdziesiątych był przewodniczącym Wojewódzkiej Komisji Planowania UMK. Pod koniec lat osiemdziesiątych przez 4 lata pełnił funkcję wiceprezydenta Miasta Krakowa. Następnie był wiceprezesem, potem prezesem Urzędu Kultury Fizycznej i Turystyki w Warszawie, dyrektorem Instytutu Turystyki o/Kraków oraz prezesem Krakowskiego Centrum Komunikacyjnego sp.z o.o. w Krakowie. W latach 1996-2003 pełnił funkcję Ambasadora RP w Kuala Lumpur w Malezji; w tym w od 2001 do 2003 r. był Dziekanem Korpusu Dyplomatycznego w Kuala Lumpur. Od 1997 do 2003 r. był Ambasadorem RP w Brunei Darussalam z siedzibą w Kuala Lumpur. Po powrocie do kraju został wiceprezesem Zarządu Agencji Rozwoju Miasta Krakowa, następnie pracował w Urzędzie Marszałkowskim Województwa Małopolskiego. Ostatnio pracował jako konsultant spraw planowania przestrzennego i inwestycji zagranicznych spółek developerskich.

Ważniejsze odznaczenia i nagrody: Złoty Krzyż Zasługi oraz Krzyż Kawalerski i Oficerski Orderu Odrodzenia Polski, The Most Distinguished Order of Setia Malaysia by the King of Malaysia, Zasłużony Działacz Kultury Fizycznej, Odznaka "Honoris Gratia" Prezydenta Miasta Krakowa.

Aktywność sportowa: m.in. międzynarodowy sędzia FIBA, wiceprezydent Miasta Krakowa odpowiedzialny m.in. za sport i turystykę, wiceprezes i prezes Urzędu Kultury Fizycznej i Turystyki i wiele innych.

WIESŁAW STASZECKI

Wydział Inżynierii Sanitarnej i Wodnej

Okres studiów oraz lata akademickie to 1968-1973. Pierwszą pracę podjął w Zakładach Opakowań Blaszanych ARTIGRAPH, po czym doświadczenie zawodowe zdobywał w takich miejscach, jak: BIBROSTAL, Biuro studiów i projektów Hutnictwa na stanowisku asystent i starszy asystent projektanta. Następny etap to podjęcie pracy w Instytucie Kształtowania Środowiska w Krakowie przy realizacji innowacyjnego tematu "Opracowanie systemu przewidywalności awaryjności magistral wychodzących elektrociepłowni ŁĘG dla potrzeb dystrybutora ciepła tj. Miejskiego Przedsiębiorstwa Energetyki Ciepłej". Po zakończeniu realizacji ww. tematu podjął zatrudnienie w Uniwersytecie Jagiellońskim na stanowisku inspektora nadzoru budowlanego, kierownika działu technicznego oraz zastępcy dyrektora administracyjnego d.s. inwestycji i remontów, gdzie realizował pilotażowy program wymiany kotłowni węglowych na zasilane gazem w obiektach zabytkowych m.in. Collegium Novum, Collegium Olszewskiego, Collegium Broscianum, Collegium Maius oraz zrealizował m.in. inwestycje "Przegorzały" Instytut Badań Polonijnych oraz "Małe Paderevianum". W firmie FRUTAROMA został Prezesem Zarządu i generalnym wykonawcą przedsięwzięcia związanego z budową zakładu produkcyjnego dla potrzeb produkcji kosmetycznej oraz całkowitym nadzorem nad działalnością spółki. W latach 1990-1994 w Przedsiębiorstwie Wdrożeń Technicznych IZET-EXBUD przygotował oraz wdrożył program w oparciu o działalność współwłaścicieli spółki, czyli podmiotu naukowego (Instytut Zootechniki) oraz podmiotu przemysłowego (Exbud Kielce). Od 1994 do 2010 r. był współwłaścicielem i Prezesem Zarządu firmy IGLOKRAK - Regionalnego Przedsiębiorstwa Przemysłu Chłodniczego. W posiadaniu firmy jest kilka prężnie działających zakładów: Chłodnia Kraków, Zakład Produkcyjny Produktów Kulinarnych i Mrożonych Lewil-Kraków, Przedsiębiorstwo Przemysłu Chłodniczego Fritar oraz obiekty chłodnicze Bielsko Białe. W roku 2010 IGLOKRAK został sprzedany funduszowi inwestycyjnemu. Następnym rozwijanym przedsięwzięciem stała się firma KRAK INWESTYCJE, gdzie Wiesław Staszecki jest właścicielem i Prezesem Zarządu. Firma zajmuje się realizacją inwestycji budowlanych oraz rewaloryzacją zabytków w obrębie centrum Krakowa oraz pierwszej obwodnicy.

Członkostwo w organizacjach: członek NOT, ambasador klubu sportowego Cracovia 1906 oraz od maja b.r. Członek Zarządu Klubu, wieloletni współpracownik Społecznego Komitetu Odnowy Zabytków Krakowa oraz Zarządu Rewaloryzacji, działalność społeczna na rzecz osób niepełnosprawnych.

KRZYSZTOF SZILDER

Wydział Inżynierii Sanitarnej i Wodnej

Obronił doktorat na Politechnice Krakowskiej w roku 1983 w dwa lata po otrzymaniu tytułu magistra. Od 1985 r. pracował na University of Alberta, Edmonton, Kanada prowadząc badania oraz ucząc w zakresie meteorologii, klimatologii i glaciologii. Pracował również jako profesor w Kitami Institute of Technology (KIT) w Japonii doprowadzając do podpisania naukowej umowy pomiędzy KIT i PK. Obecnie pracuje dla Aerospace, National Research Council, Ottawa, Kanada jako Senior Research Officer nad problemami oblodzeń w przemyśle lotniczym. Jest autorem ponad stu artykułów naukowych i jest również redaktorem naukowego czasopisma Cold Regions Science and Technology, Elsevier.

STANISŁAW WOJTAS

Wydział Inżynierii Środowiska

Jest współwłaścicielem i członkiem Zarządu w Firmie Cermet-Bud Sp. z o.o. Przedsiębiorstwo Inżynierskie w Krakowie odpowiedzialnym za działalność projektową. Jest autorem wielu opracowań projektowych z zakresu budownictwa hydrotechnicznego i gospodarki wodnej wykonywanych dla odbiorców w całym kraju. Są to m.in.: Regionalne Zarządy Gospodarki Wodnej w Krakowie, Gliwicach i Wrocławiu, Wojewódzkie Zarządy Melioracji i Urządzeń Wodnych w Krakowie, Rzeszowie, Kielcach i Katowicach, Górnośląskie Przedsiębiorstwo Wodociągów w Katowicach, Polska Grupa Energetyczna-Energia Odnawialna w Warszawie.

Od wielu lat ściśle współpracuje z Instytutem Inżynierii i Gospodarki Wodnej Politechniki Krakowskiej w zakresie realizacji prac studialnych i koncepcyjnych związanych z programami ochrony przed powodzią w różnych skalach przestrzennych. Był opiekunem wielu studentów odbywających w jego biurze praktyki zawodowe i dyplomowe.

ANDRZEJ WÓJTOWICZ

Wydział Budownictwa Lądowego

Urodził się 6 października 1939r. Politechnikę Krakowską ukończył w roku 1962. Doświadczenie oraz pozycję zawodową zdobywał w kolejnych miejscach pracy jako kierownik robót w Rejonie Eksploatacji Dróg Publicznych w Krakowie. Od 1969 r. do 1979r. naczelnny inżynier a następnie dyrektor w Rejonie Budowy Dróg i Mostów w Trzebini. Stypendysta UNDP ONZ w Holandii w zakresie budowy i utrzymania autostrad. Od 1979r. do 1989r. dyrektor Krakowskiego Przedsiębiorstwa Robót Inżynieryjnych Nr 2. Ma znaczący udział w organizacji i wykonaniu m. in. budowy i przebudowy ok. 850 km dróg państwowych oraz infrastruktury osiedlowej w Krakowie, Skawinie, Myślenicach, Andrychowie, Wadowicach, magistrali ciepłowniczej Skawina -Kraków. Następnie do 1991r. był kierownikiem rynku w Austrii w Kombinacie Budownictwa Mieszkaniowego - Zachód. Od 1992r. do 2002r. prezes PT-H Technotim, główny specjalista w KPIS CRACOAVIA i prezes KPIS Instalacje. Od roku 2003 był koordynatorem zespołu nadzoru inwestorskiego i inspektorem nadzoru robót budowlanych i drogowych m.in. przy budowie Audytorium Maximum UJ, Terminalu Pasażerskiego Airport Kraków, zakładu produkcyjnego FOODCARE w Niepołomicach, Pawilonu Kaufland, Szpitala Powiatowego w Wadowicach, Obwodu Utrzymania Autostrady w Szarowie oraz przebudowie około 50 km dróg krajowych m.in. S7, nr 4, 28, 79, 94.

Odznaczenia i wyróżnienia: Złoty i Srebrny Krzyż Zasługi, Brązowy Medal za zasługi dla obronności Kraju, Zasłużony dla Ziemi Krakowskiej, wyróżnienia resortowe i organizacyjne.

Zaangażowanie społeczne: 1972-1986 członek Zarządu Oddziału SITK, inicjator konkursów dla studentów Politechniki Krakowskiej na najlepszą pracę dyplomową w zakresie budowy dróg, mostów i kolei, członek rady Wojewódzkiej NOT w latach 1981-1984. W latach 1984- 1989 założyciel i prezes (społecznie) SM Budowlani.

LAUREACI ROKU 2015

BOŻENA CZYNCIEL

Wydział Budownictwa Lądowego

Umiejętności inżynierskie i solidne fundamenty wiedzy zdobyte podczas studiów wykorzystywała i wykorzystuje podejmując swoje życiowe i zawodowe wyzwania.

Karierę zawodową rozpoczęła w firmie Consoft Consulting Sp. z o.o., gdzie jako kierownik biura odpowiedzialna była za obsługę kontrahentów krajowych i zagranicznych, organizację spotkań i konferencji. Następnie na długie lata związała się z branżą kosmetyczną. W firmie Kosmeor sp. z o.o. wprowadzała na rynek kosmetyki marki L'Oreal - początkowo jako reprezentant handlowy, następnie trener wewnętrzny, aby ostatecznie otrzymać stanowisko Dyrektora Regionalnego na Polskę Południowo-Wschodnią. Trzykrotnie zajęła 1 miejsce w realizacji budżetu regionalnego za najwyższą sprzedaż semestralną/roczną. Kolejnym wyzwaniem, z którym się zmierzyła, było wprowadzenie marki Sephora na rynek polski. W latach 1998-2007 stworzyła sieć perfumerii w Polsce oraz organizowała otwarcie pierwszej perfumerii w Moskwie i Pradze. Opracowała i wdrożyła cykl szkoleń "Zarządzanie powierzchnią sprzedaży" oraz system premiowy dla poszczególnych jednostek i ich kierowników. Brała aktywny udział w opracowywaniu procedur dotyczących rekrutacji i integracji nowych managerów regionalnych.

Zbieg okoliczności życiowych spowodował, iż założyła własną działalność gospodarczą. Jest to "Winiarnia - Restauracja KLIMATY POŁUDNIA", która mieści się w Krakowie przy ul. Gertrudy 5. W działalności tej wykorzystuje swoje zamiłowanie do win oraz ogromną wiedzę z tego zakresu. Tajniki wyrobu win i tzw. filozofię wina zamknęta w butelce poznała podczas licznych podróży. Wino, kuchnia, smaki, zapachy stały się jej wielkim hobby. Stworzyła jedno z pierwszych miejsc w Krakowie, gdzie edukuje się klientów, czym jest wino, jak wpływa na nasz styl życia. Na wieczory degustacyjne zaprasza najlepszych ekspertów i winiarzy. W 2009 r. jako koordynator winiarzy polskich brała udział w organizacji 3 edycji Dni Enologii w Zakopanem, w kooperacji z Uniwersystem w Montpellier.

Ma wykształcenie inżynierskie oraz pedagogiczne. Ukończyła Szkołę Trenerów MATRIK, Kurs Pilotów Wycieczek Zagranicznych, Kurs Enologiczny. Jest sędzią podczas Konkursów Winiarskich w kraju i za granicą.

ANDRZEJ FEIL

Wydział Budownictwa Lądowego

Urodził się w 1951 roku. W latach 1969-1974 studiował na Politechnice Krakowskiej na kierunku: Drogi i Mosty. Wiedzę z zakresu kolejnictwa pogłębił w latach 1980-1981 w Studium Podyplomowym na Politechnice Gliwickiej, na kierunku "Budowa i utrzymanie dróg kolejowych".

Swoją karierę zawodową związał z branżą torową, w której jest cenionym specjalistą, i której jest wielkim pasjonatą. Pierwszą pracę rozpoczął w Dyrekcji Rejonowej Kolei Państwowej, w której pracował w latach 1975-1982 dochodząc do stanowiska zastępcy Naczelnika Działu Drogowego. Następnie przez 8 lat pełnił funkcję Kierownika Zakładu Torów w Miejskim Przedsiębiorstwie Komunikacyjnym w Krakowie. W latach 1990-1994 był Głównym Specjalistą ds. Technicznych w Miejskim Zakładzie Torów, Sieci i Podstacji Trakcyjnych w Krakowie. W latach 1994-2001 pracował w firmie PRETFOR S.A. w Krzeszowicach - początkowo jako Główny Specjalista ds. Technicznych, a następnie jako zastępca Dyrektora ds. Technicznych. W roku 2001 rozpoczął działalność na własny rachunek. Do roku 2006 prowadził Biuro Projektowe i Geodezyjno-Kartograficzne GEO-TOR s.c., a od 2006 roku do chwili obecnej prowadzi Firmę Projektowo-Usługową "FEAN-Projekt".

Jest rzeczoznawcą w zakresie specjalności: Nawierzchnie Kolei Miejskich. Ma uprawnienia budowlane do projektowania i kierowania robotami budowlanymi bez ograniczeń w specjalności: linie, węzły, stacje kolejowe.

Jest współtwórcą wynalazków: "Układ wibro i dźwiękoizolacji podtorzy szynowych oraz dróg jezdnych" oraz "Sposób układania wielkowymiarowych płyt torowych z szyną blokową na torze wbudowanym w jezdnię uliczną lub na torze wydzielonym z jezdni". Laureat nagrody II stopnia Ministra Ochrony Środowiska Zasobów Naturalnych i Leśnictwa za współautorstwo pierwszego z w/w wynalazków.

W latach 1977-1990 pracował w Komisji Turystyki Polskiego Związku Kajakowego pełniąc funkcję Przewodniczącego Komisji Weryfikacji Odznaki PZK, Przewodniczącego Kolegium Sędziów Komisji Turystyki PZK oraz Instruktora KT PZK. Kolekcjoner modeli kolejowych. Pasjonat turystyki górskiej, fotografii, muzyki.

JERZY GOTTFRIED

Wydział Architektury

Absolwent Politechniki Krakowskiej z roku 1949. Z zawodu architekt. W roku bieżącym obchodził swój benefis twórczości zorganizowany przez Bibliotekę Śląską w ramach „Portretów architektów Śląska”. Był trzecim członkiem zespołu „Zielonych Koni” w Katowicach, z którego H.Buszko i A.Franta znajdują się na liście Złotych Wychowanków PK.

W latach 1947-1948 pracował w Zjednoczonych Pracowniach Architektonicznych w Warszawie - Filia w Krakowie. W latach 1949-1990 był kierownikiem pracowni i głównym projektantem w Biurze Projektów Budownictwa Ogólnego „Miastoprojekt”. Od 1982 do 1989 pełnił funkcję głównego projektanta w Pracowni Sztuk Plastycznych i Pracowni Usług Architektonicznych w Katowicach.

Członek rad technicznych i naukowych przy Wojewódzkiej Radzie Narodowej, Ośrodku Postępu Technicznego, Wojewódzkiej Komisji Urbanistyczno- Architektonicznej. Rzeczoznawca ds. architektury użyteczności publicznej. Konsultant w biurze przemysłowym „Energoprojekt”. Sędzia konkursowy Stowarzyszenia Architektów Polskich.

W jego dorobku na szczególną uwagę zasługują poszukiwania współczesnej formy plastycznej obiektu w oparciu o nowatorskie rozwiązania konstrukcyjne (przekrycia wielkich przestrzeni), potraktowanych jako tworzywo architektoniczne, np. dach samosprężający się, wiszący na wspornikach, siodłowo-linowy z żelbetowymi prefabrykatami przekrycia; zmodyfikowana siatka szendlerowska, siatki rurowe - stanowiące podstawowy element kompozycji hal w Opolu, Sosnowcu, Chorzowie i zarazem tworzywo architektoniczne.

KOMURKIEWICZ JANUSZ

Wydział Elektrotechniki

Pracę w FAKRO rozpoczął w 1994 r., 3 lata po rozpoczęciu działalności firmy, jako kierownik działu Promocji i Reklamy. Na jego oczach i dzięki jego zaangażowaniu stworzony został Dział Marketingu, którym do dzisiaj zarządza pełniąc funkcję Dyrektora. Łączenie tej roli z funkcją członka Zarządu pozwala mu jeszcze lepiej realizować strategię firmy. Od 2001 r. reprezentował firmę FAKRO w Stowarzyszeniu Producentów Stolarki Budowlanej. W 2005 r. po przekształceniu stowarzyszenia w Związek Producentów, Dostawców i Dystrybutorów „Polskie Okna i Drzwi” został wybrany na członka Zarządu Związku POiD. Od 2008 r. pełni funkcję Prezesa Zarządu Związku POiD.

W bieżącym roku otrzymał tytuł "Eksperta Stolarki Budowlanej 2014" przyznany przez dziennikarzy branżowych w czasie Kongresu Stolarki Polskiej.

Prywatnie zapalony narciarz i żeglarz. Swoje pasje sportowe realizuje również w działalności firmowej. W ramach marketingowej działalności firmy FAKRO jest organizatorem m.in. Narciarskich Mistrzostw Polski Branży Budowlanej oraz Narciarskich Mistrzostw Świata Dekarzy na stokach Jaworzyny Krynickiej, a także Mistrzostw Polski Branży Budowlanej w Żeglarstwie Morskim w Chorwacji.

WIESŁAW NIEDZIELA

Wydział Budownictwa Lądowego

Urodził się w 1951 r. Absolwent Technikum Kolejowego w Sosnowcu na kierunku: Drogi i Mosty Kolejowe. W roku 1979 ukończył studia na Politechnice Krakowskiej, na kierunku: Drogi Żelazne. Pracę zawodową rozpoczął na PKP Krakowie w 1971 r. Tam przebył drogę od toromistrza, z-cy zawiadowcy odcinka drogowego, poprzez kontrolera drogowego w oddziale drogowym, z-cę naczelnika oddziału drogowego do starszego kontrolera służby drogowej. W roku 1988 z firmą Chemobudowa Kraków i PRK-9 wyjechał jako inżynier/kierownik robót na roczny kontrakt związany z budową linii kolejowej Sohag-Naga Hamadi w Egipcie. Współpracował tam z firmami austriackimi i egipskimi, co zaprocentowało zdobyciem wiedzy i doświadczenia. Po powrocie do Polski, po 18 latach służby, rozstał się z PKP. W roku 1989 otworzył własną firmę pod nazwą Przedsiębiorstwo Inżynieryjnych Robót Kolejowych TOR-KRAK Sp. z o.o., której został jedynym właścicielem i prezesem zarządu. Firma zajmuje się budową i modernizacją dróg kolejowych i tramwajowych wraz z infrastrukturą. Firma jest dziś jedną z największych firm wykonawczych na rynku tramwajowym. Za rok 2014 miała 83 mln zł przychodu i blisko 6 mln zł zysku. Jej wartość wg wycen, to ok. 45 mln zł. Firma jest w bardzo dobrej kondycji finansowej, jest firmą rzetelną, zatrudnia ok. 100 osób, w tym doświadczoną kadrę inżynieryjną, jest wyposażona w nowoczesny sprzęt do robót torowych. Firma od 10 lat posiada certyfikat zarządzania jakością ISO 9001: 2008. Corocznie zdobywa wyróżnienia i nagrody, m.in. Solidna Firma, Fair Play, Gazeta Biznesu, Gepard Biznesu. W 2013 r. firma zdobyła Nagrodę Gospodarczą Małopolski, w roku 2014 została wyróżniona tytułem Diament Forbesa. Wiesław Niedziela w roku 2013 został wyróżniony przez Puls Biznesu dyplomem i zaliczony do 500 najlepiej zarządzających menedżerów w Polsce.

W roku 2013 Wiesław Niedziela wraz z trzema współnikami powołał spółkę z o.o. o nazwie ELTRAM, w której ma większościowy pakiet i jest prezesem zarządu. Firma zajmuje się przebudowami i modernizacjami sieci trakcyjnych i sterowaniem zwrotnic. Jej sprzedaż za rok 2014 to 12 mln zł a zysk 650 tys. zł.

Żonaty, jedno dziecko. Członek organizacji przedsiębiorców i pracodawców Business Centre Club Łoża Małopolska.

Hobby: narciarstwo, jazda na rowerze. Działalność charytatywną i pomoc społeczną realizuje poprzez wspieranie finansowe różnych organizacji charytatywnych.

JANUSZ OGIEŁŁO

Wydział Budownictwa Lądowego

W latach 1978-1987 pracował na Politechnice Krakowskiej. Następnie na kilka lat wyjechał do USA. W roku 1990 powrócił do Polski i założył prywatną firmę „Spectrum”, którą prowadził do roku 1993. Następnie przez rok był v-ce Prezesem Zarządu w Jastrzębskim Zakładzie Wodociągów i Kanalizacji S.A. W latach 1994-2002 pełnił przez dwie kadencje zaszczytną funkcję Prezydenta Miasta Jastrzębie Zdrój. W latach 2003-2007 pracował w Jastrzębskiej Agencji Turystycznej sp. o.o. - spółce córce Jastrzębskiej Spółki Węglowej S.A. jako Prezes Zarządu. Następnie przez rok był Prezesem Zarządu „Wody Borucin”, a w latach 2008-2011 Prezesem Zarządu Rejonowego Przedsiębiorstwa Robót Drogowych sp. z o.o. w Rybniku. W roku 2012 został specjalistą w GPW Dystrybucja sp. z o.o. Katowice. Od roku 2013 pełni funkcję V-ce Prezesa Zarządu Górnośląskiego Przedsiębiorstwa Wodociągów S.A. W Katowicach.

W ramach działalności samorządowej w latach 1995-1998 był członkiem Zarządu Śląskiego Związku Gmin i Powiatów w Katowicach, w latach 1999-2002 pełnił funkcję Przewodniczącego Śląskiego Związku Gmin i Powiatów w Katowicach (samorząd wojewódzki); w latach 2002-2006 był Przewodniczącym Komisji Gospodarki Przestrzennej (samorząd lokalny), w latach 2010-2014 - Wiceprzewodniczącym Komisji Kultury i Sportu (samorząd lokalny).

PAŁASIŃSKI TOMASZ

Wydział Budownictwa Lądowego

Urodził się w 1970 r w Krakowie. Politechnikę Krakowską ukończył w roku 2000 r. W latach 1995-2002 pracował jako kierownik budowy w firmie Budostal 5 S.A. Od września 2002 r. pracuje w Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad Oddział w Krakowie. Rozpoczął pracę jako starszy specjalista w wydziale mostów; następnie został kierownikiem projektów w wydziale inwestycji. Od 2008 r. był zastępcą dyrektora oddziału ds. realizacji inwestycji, a od 2014 r. pełni funkcję dyrektora oddziału GDDKiA w Krakowie.

Uczestniczył w budowie wielu obiektów w Małopolsce, m.in: Węzła Radzikowskiego etap II, obwodnicy Wojnicza, obwodnicy Biecza, autostrady A4 Szarów-Tarnów i Tarnów-Dębica.

Ma uprawnienia budowlane bez ograniczeń w specjalności konstrukcyjno-budowlanej.

Hobby: film, turystyka, historia.

LECH SOBIESZEK

Wydział Inżynierii Lądowej

Pracę zawodową rozpoczął w Tarnobrzesckim Przedsiębiorstwie Budownictwa Przemysłowego w 1980 roku. Następnym etapem była praca w przedsiębiorstwie Budostal 2, gdzie kierował wieloma budowlami w kraju i za granicą.

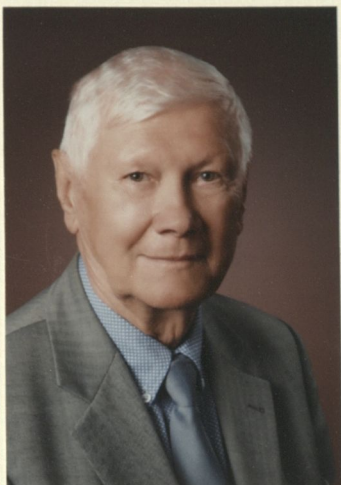
Od 1991 roku jest właścicielem biura projektowego konstrukcyjnego "Firma Konstrukcyjna Lech Sobieszek", która zatrudnia kilkunastu projektantów konstrukcji. Główne obszary działalności firmy to obiekty zabytkowe i obiekty komunalne. W zakres działalności wchodzi projektowanie z nadzorowaniem obiektów, a także wykonywanie ekspertyz oceniających stan konstrukcji obiektów. Lech Sobieszek jest wysoko ceniony w świecie konserwatorów, jako specjalista konstruktor, który swoim doświadczeniem uratował wiele obiektów zabytkowych w Polsce i za granicą.

W roku 2001 został Państwowym Rzecznikiem Budowlanym w zakresie konstrukcji. W 2009 r. przyczynił się do przywrócenia dawnej świetności Kościoła pod wezwaniem Przenajświętszej Trójcy w Wołczynie k/Brześcia na Białorusi, w którym ochrzczony był ostatni król Polski Stanisław August Poniatowski.

W swoim dorobku zawodowym ma wiele projektów renowacji obiektów zabytkowych, do których można zaliczyć m.in.: Pałac Krzysztofory, Collegium Novum UJ, Kościół św. Mikołaja w Krakowie, Budynek Muzeum Archeologicznego w Krakowie, Bielska Starówka, baraki w byłym obozie AUSCHWITZ, obiekty w Zamościu. Projekty budownictwa mieszkaniowego i biurowców wielokrotnie zdobywały nagrody "Budowa Roku", m.in. w roku 2014 budynki mieszkalne Wilga Park, Osiedle Krakowskie przy ul. Cegielnianej.

W 2013 r. otrzymał nagrodę przyznaną przez International Repair Institute z siedzibą w Chicago - Award of Excellence "Strengthening the structure of St. Nicholas Church Cracov Poland".

LAUREACI ROKU 2016

JERZY BANAŚ

Wydział Budownictwa Wodnego

Dr inż. Jerzy Banaś urodził się 1 lipca 1931 r. w Krakowie. Od roku 1955 zajmował się przez 35 lat projektowaniem wodociągów i kanalizacji miast Polski południowo-wschodniej w krakowskim Biurze Projektów Budownictwa Komunalnego. W miarę awansu zawodowego, a szczególnie po uzyskaniu w roku 1965 uprawnień budowlanych, podjął samodzielne autorstwo projektów w zakresie gospodarki wodnej, zaopatrzenia w wodę, kanalizacji i oczyszczalni ścieków oraz funkcję głównego projektanta inwestycji w tych dziedzinach. W roku 1970 otrzymał nagrodę Prezydenta Miasta Krakowa za koncepcję rozwoju systemu kanalizacyjnego Krakowa w ramach prac nad Ogólnym Planem Zagospodarowania Przestrzennego Krakowskiego Zespołu Miejskiego.

Po roku 1990, w okresie intensywnej w Polsce działalności inwestycyjnej w zakresie budowy wysokoefektywnych oczyszczalni ścieków, przystąpiono w Krakowie do realizacji Oczyszczalni Kujawy i opracowania dokumentacji dla Oczyszczalni Płaszów-II, dla których był głównym projektantem i autorem technologii, a w fazie budowy konsultantem. W tym czasie realizowano oczyszczalnie ścieków także w innych dużych miastach, gdzie był angażowany do opiniowania projektów, wyboru ofert i konsultacji (oczyszczalnie ścieków dla Łodzi, Warszawy-Wschód, Poznania, Gdańska, Wrocławia i innych miast).

Od roku 1992 był członkiem zespołu doradczego Ministra Ochrony Środowiska w dziedzinie ochrony wód i pracował w zespole autorskim Narodowego Planu Ochrony Wód w odniesieniu do zlewni Raby, Dunajca i Sanu oraz części Górnej Wisły.

Po uzyskaniu w roku 1975 doktoratu w swojej macierzystej uczelni, Politechnice Krakowskiej, dodatkowo wykonywał tam pracę dydaktyczną; prowadził ćwiczenia, dyplomy magisterskie, wykłady oraz ekspertyzy dla przemysłu. Od roku 1990, po odejściu z BPBK, pracował w Politechnice Krakowskiej na pełnym etacie jako adiunkt i w pewnym okresie jako docent kontraktowy. Publikował jednocześnie prace w zakresie wprowadzanych wówczas zmian w technologii oczyszczania ścieków. Jest autorem ponad 100 artykułów w czasopismach krajowych, w materiałach konferencyjnych i 8 publikacji zagranicznych.

Był najbliższym współpracownikiem prof. dr inż. Jerzego Kurbiela, twórcy Katedry Technologii Wody i Ścieków na Wydziale Inżynierii Sanitarnej PK, wybitnego specjalisty w dziedzinie biologicznego oczyszczania ścieków i odnowy wody.

ników
resie
ostał
nego
2000-
ownie

ywny
d: w
zenie
S.A.
wanej
czeń
v.

olsce
nio –

nia w
zone
snym
wych
czalni

zania
plon
2004
demii

liga
urem

adzw.

Od roku 1956 jest członkiem Polskiego Zrzeszenia Inżynierów i Techników Sanitarnych, od roku 1960 – rzeczoznawcą PZITS w swojej specjalności, a w okresie 1970-1980 pełnił funkcję prezesa Oddziału Krakowskiego PZITS. W roku 1990 został członkiem honorowym Stowarzyszenia. Od roku 1999 jest członkiem odrodzonego Krakowskiego Towarzystwa Technicznego, założonego w roku 1877. W kadencji 2000- 2003 pełnił funkcję prezesa Towarzystwa, a następnie od 2008 kuratora i ponownie prezesa.

Z ramienia PZITS, jako specjalista i prezes Oddziału Krakowskiego, brał aktywny udział (referaty) konferencjach międzynarodowych na temat ochrony wód: w Niemczech (Uniwersytet w Stuttgarcie), we Francji (Francuskie Stowarzyszenie Inżynierów Higieny – Ajaccio, Korsyka), w Szwecji (Politechnika w Sztokholmie), w U.S.A. (Agencja Ochrony Środowiska EPA w Waszyngtonie). Na konferencji organizowanej przez Ministerstwo Ochrony Środowiska w Warszawie dotyczącej wymiany doświadczeń polsko- niemieckich, wygłosił referat i prowadził obrady Sekcji Oczyszczania Ścieków.

Po roku 2000 współpracował z firmami zachodnimi wdrażającymi w Polsce nowoczesne technologie: Kruger – Kopenhaga, Degremont – Paryż, Coler & Colantonio - Boston.

Aktywność zawodową zakończył obserwując z satysfakcją efekty przywrócenia w okresie 2005-2015 rzekom polskim (które w okresie 1950-1990 były zanieczyszczone ponad wszelką miarę) jakości zgodnej ze standardami europejskimi, przy równoczesnym opanowaniu dla dużych miast technologii termicznej utylizacji osadów ściekowych pozwalającej na odzysk energii cieplnej oraz na ograniczenie uciążliwości oczyszczalni ścieków dla środowiska.

Zaliczany jest do krajowych liderów wśród specjalistów technologii oczyszczania ścieków. Sam traktował efekty przywrócenia rzekom ich pierwotnego charakteru jako plon pracy swojego pokolenia inżynierów, wyspecjalizowanych w ochronie wód. W roku 2004 został przyjęty do grona członków Komisji Nauk Technicznych Polskiej Akademii Umiejętności.

Był zawodnikiem drużyny koszykówki Klubu Sportowego "Cracovia" (I liga państwowa), gdzie grał wraz z m.in. Romanem i Jerzym Ciesielskimi oraz Arturem Wieczystym.

Wdowiec. Dwoje dzieci: syn Krzysztof, absolwent PK, dr hab. inż., prof. nadzw. AGH; córka Anna, mgr ASP; czworo wnuków.

KRZYSZTOF KIENDRA

Wydział Architektury

Urodził się w 1952 r. w Krakowie. Wydział Architektury Politechniki Krakowskiej ukończył w 1977r. pracą dyplomową pt. „Centrum Handlowo - Usługowe przy Rondzie Kotlarskim” pod kierunkiem Prof. Witolda Cęckiewicza.

Karierę zawodową rozpoczął w Biurze Projektów Budownictwa Ogólnego Miastoprojekt - Kraków gdzie w latach 1977 - 1990 przeszedł kolejne szczeble od asystenta do starszego projektanta. W latach 1983 - 86 zdobywał doświadczenie zawodowe w Algierii, gdzie przebywał na kontrakcie Budimexu. Następnie otrzymał stypendium w Centro Incontri e Studi Europei w Rzymie, a później odbył staż zawodowy we Francji w Atelier d'Architecture VIP w Nicei.

Po powrocie do kraju, w roku 1990 otworzył Agencję Projektową Architektury EKSP0, jedno z pierwszych w Krakowie prywatnych biur architektonicznych, gdzie do dzisiaj jest dyrektorem i właścicielem.

W 1992 roku Minister Kultury i Sztuki przyznał mu status twórcy. Jako czynny działacz Stowarzyszenia Architektów Polskich i członek Zarządu Oddziału Kraków w latach 1991-2003 otrzymał odznaczenia SARP I, II i III stopnia. Od początku powstania Izby Architektów RP jest Przewodniczącym Małopolskiej Okręgowej Komisji Rewizyjnej. W roku 2005 uzyskał tytuł Rzeczoznawcy Budowlanego w specjalności architektonicznej. Od 2002 roku jest członkiem Miejskiej Komisji Urbanistyczno - Architektonicznej w Krakowie. W roku 2009 odznaczony został przez Prezydenta miasta Krakowa medalem Honoris Gratia, a w 2010 roku odznaką Zasłużony dla Budownictwa przyznawaną przez Ministra Infrastruktury. Posiada na koncie dziesiątki projektów i realizacji z których wiele powstało na bazie wygranych konkursów.

MARIAN KULIG

Wydział Budownictwa Lądowego

Urodził się 13.08.1936 r. w Suchej Beskidzkiej. W 1960 r. ukończył Wydział Budownictwa Lądowego Politechniki Krakowskiej.

Pierwszą pracę podjął w swoim rodzinnym mieście w przedsiębiorstwie budowlanym kierując budową wielu obiektów użyteczności publicznej takich, jak: szkoły, ośrodki zdrowia, obiekty magazynowo-handlowe. Na początku 1963 r. został zatrudniony w Krakowie w charakterze Architekta Dzielnicy Starego Miasta. Do pierwszych działań Mariana Kuliga w nowej pracy należało zdiagnozowanie stanu technicznego budynków Starego Miasta (obręb Plant), Kazimierza i Stradomia. W wyniku bardzo precyzyjnej i doskonałej analizy stanu technicznego 360 cennych zabytkowych budynków rząd podjął specjalną Uchwałę Nr 302 o odbudowie i renowacji zabytków Krakowa. Uchwała ta pozwoliła na zorganizowanie całego systemu odnowy zabytków poprzez powołanie nowych organizacji programowych, biur projektowych, przedsiębiorstw wykonawczych i inwestycyjnych.

Od 1969 r. pracował jako Zastępca Głównego Architekta Miasta Krakowa, a na przełomie lat 1972-1973 jako p.o. Głównego Architekta Miasta. Na tym stanowisku zajmował się nadzorem budowlanym, kształtowaniem rozwoju infrastruktury technicznej i społecznej oraz nadzorem nad ładem przestrzennym miasta. W tym czasie miał też znaczący udział w lokalizacji i wstępnej fazie budowy Kampusu Politechniki Krakowskiej na Czyżynach.

W latach 1973 - 1985 był naczelnikiem dzielnicy Podgórze w Krakowie. W tym czasie doprowadził do całkowitej zmiany obrazu tej prawobrzeżnej dzielnicy Krakowa. W tym czasie przebudował układ komunikacyjny, wybudował wiele szkół i przedszkoli, przekazał mieszkańcom wiele placówek kulturalnych i rekreacyjnych, zmodernizował 26 peryferyjnych osiedli poprzez gazyfikację, budowę wodociągów, przebudowę dróg i skomunikowanie ich z centrum Krakowa. Stosując takie działania możliwe było osiągnięcie każdego wyznaczonego celu, którego naczelnym zadaniem było służenie społeczeństwu.

W latach 70-tych i 80-tych prowadził zajęcia na Politechnice Krakowskiej oraz Akademii Ekonomicznej w zakresie prawa budowlanego i komunikacji miejskiej. Aktywność społeczna M.Kuliga sprawiła, że szybko dostrzeżono zdolności kierownicze powierzając mu stanowisko wiceprezydenta miasta Krakowa, pełniącego również funkcje wicewojewody krakowskiego. Na tym odpowiedzialnym szczeblu zarządzania M.Kulig mógł w pełni wykorzystać swoje dotychczasowe doświadczenia i zdolności organizacyjne. Ze wszystkich sił służył społeczeństwu Krakowa i województwa budując tysiące mieszkań, obiektów użyteczności publicznej i arterie komunikacyjne. Jego troską była też praca nad poprawą warunków życia 48 gmin województwa krakowskiego.

asie
wo-
ych
leru

acji
bie
eru
jest
ęgi:

nad
oko
i w
noc
ne.
ych
los
em
em

W latach 1993-2009 pracował w polsko-amerykańskiej firmie Valvex. W tym czasie pełnił funkcję w centralnych i wojewódzkich władzach Polskiej Izby Przemysłowo-Handlowej Budownictwa i władzach Business Center Club. Za działalność w tych organizacjach, w 2001 roku został odznaczony Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski. Wcześniej był odznaczony Krzyżem Kawalerskim i Oficerskim OOP.

Inżynier, który zajmował się rozbudową miasta, pracownik administracji państwowej, zarządzający ludźmi i wieloma inwestycjami, realista odnalazł w sobie powołanie humanitarne, które zainspirowały... dzieci. Marian Kulig jest Kawalerem "Orderu Uśmiechu". Odznaczenie otrzymane 8.12.1983 r. odzwierciedla misję, której niesienie jest dla M.Kuliga najważniejsze. Jest to misja, której mottem mogłyby być słowa przysięgi: przyrzekam być pogodny i dzieciom radość przynosić".

Wynikiem długoletniej działalności na rzecz dzieci specjalnej troski była opieka nad trzema domami dziecka, czterema szkołami specjalnymi, ośrodkiem dla dzieci głęboko niedorozwiniętych, ośrodkiem dla niewidomych, dwóch szkół przyszpitalnych. Dzieci w tych placówkach były objęte kompleksową opieką m.in. miały zapewnioną ciągłą pomoc lekarską, sprzęt sportowy, pomoce naukowe, wszechstronne zaopatrzenie socjalne. Marian Kulig kiedyś powiedział: "Order Uśmiechu jest najcenniejszym z posiadanych przeze mnie odznaczeń. Przypomina mi o potrzebie nieustającej wrażliwości na los drugiego człowieka, podpowiada mi o ciągłej gotowości dzielenia się ciepłem, uśmiechem z tymi, którzy takich uczuć potrzebują najbardziej". Aktualnie jest członkiem Międzynarodowej Kapituły Orderu Uśmiechu.

Prof. JANUSZ MAJEWSKI

Wydział Architektury

Polski reżyser filmowy, dramatopisarz, scenarzysta, wykładowca akademicki, pisarz. Autor wielu wybitnych filmów, nagradzanych wieloma nagrodami krajowymi i zagranicznymi.

Reżyser filmów - m.in.: „Zakłète Rewiry” /1975/, „C.K. Dezerterzy” /1985/, „Diabelska Edukacja” /1995/, „Mała Matura” /2010/, „Ekscentrycy, czyli po słonecznej stronie ulicy” /2015/.

Autor książek – m.in.: „Zima w Siedliskach”, „Ekshibicjonista OT”, „Mała Matura”, „Glacier Ekspres 9.15”, „Czarny Mercedes”.

W latach 1969-1991 był wykładowcą w Państwowej Wższej Szkole Filmowej w Łodzi, a także gościnnie m.in. w Stanach Zjednoczonych. W latach 1983–1990 przez dwie kadencje był Prezesem Zarządu Głównego Stowarzyszenia Filmowców Polskich, od roku 2006 jest Honorowym Prezesem Stowarzyszenia. W latach 1987–1991 był członkiem Komitetu Kinematografii.

Laureat wielu nagród i wyróżnień za działalność artystyczną, m.in:

- 2015 – Srebrne Lwy 40-tego Festiwalu Filmowego w Gdyni za film „Ekscentrycy, czyli po słonecznej stronie ulicy”,
- 2011 - Laureat Nagrody Honorowej „Jańcio Wodnika” na XVIII Ogólnopolskim Festiwalu Sztuki Filmowej „Prowincjonalia” we Wrześni,
- 2010 - Nagroda Publiczności na Międzynarodowy Festiwal Filmowy Regiofun za film „Mała matura”,
- 2010 - Nagroda Specjalna Jury na Festiwalu Polskich Filmów Fabularnych w Gdyni za film „Mała matura”,
- 2002 - Laureat statuetki „Gwiazda Telewizji Polskiej” wręczona z okazji 50-lecia TVP „za filmy telewizyjne i spektakle teatru telewizji”,
- 1999 - Srebrny Granat na Festiwalu Filmów Komediodowych w Lubomierzu,
- 1987 - Złota Kaczka w kategorii: najlepszy film polski „C.K. Dezerterzy”,
- 1987 - Nagroda Ministra Kultury i Sztuki I stopnia za film „C.K. Dezerterzy”,
- 1987 - Wyróżnienie na Festiwalu Radiowo-Telewizyjny „Prix Futura” w Berlinie za film „Mrzonka”,
- 1977 - Nagroda za reżyserię na festiwalu w Panamie za film „Zakłète rewiry”.

W 2003 r. podczas VIII Festiwalu Gwiazd w Międzyzdrojach odcisnął dłoń na Promenadzie Gwiazd. W 2001 r. odznaczony Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski.

SERWELCIE DZIEKUJE I CUDY
SIE NIE TYLKO ZASZCZĘCONY, ALE
JEŻ OGNIAKOWY; 92 LETNI
M. CHODANIEK

JANUSZ MAJEWSKI
6 października 2022

ANTONI MAZUR

Wydział Architektury

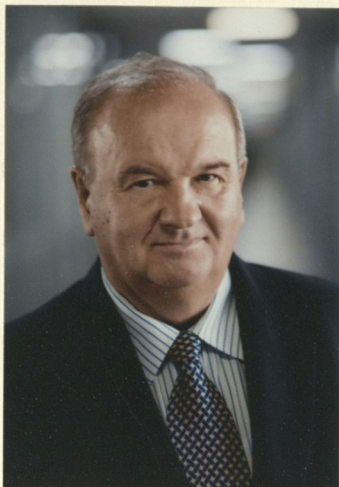
Urodził się 11 czerwca 1922 r. w Krakowie. Po uzyskaniu dyplomu w Technikum Budowlanym w 1942 r. przez dwa lata pracował w przedsiębiorstwach budowlanych. W latach 1945-1951 studiował na Wydziale Architektury.

W latach 1949-1950 wykonał pełną dokumentację Zamku w Wiśniczu na podstawie pomiarów, badań, odkrywek. W latach 1951-1952 pracował w Kierownictwie Odnowienia Zamku na Wawelu. W latach 1951-1954 zajmował się organizacją i prowadzeniem sekcji konserwatorskiej Stowarzyszenia Architektów Polskich w Krakowie oraz był sekretarzem konkursu na odnowienie Wawelu. W latach 1954-1989 pracował w pracowni architektonicznej BSiPE ENERGOPROJEKT o/Kraków. Od 1952 r. we własnej pracowni zajmuje się projektowaniem i realizacją architektury sakralnej oraz wystroju wnętrz sakralnych.

Autor wielu projektów i realizacji, m.in.:

- projekt rekonstrukcji obwarowań gotyckich zamku na Wawelu;
- projekty budownictwa przemysłowego, mieszkalnego i ogólnego wykonane BSiPE Energoprojekt a dotyczące projektów na terenie całego kraju;
- projekty stacji elektroenergetycznych (m.in. w Warszawie, Krakowie, Wrocławiu, Gdańsku, Opolu, Tarnowie);
- projekty budynków mieszkalnych i użyteczności publicznej (m.in. pawilon na Targach Poznańskich, ośrodek wypoczynkowy Żegiestów-Ługi nad Popradem, budynek biurowy BSiPE Energoprojekt Kraków;
- projekty budownictwa sakralnego wraz z pełnym wyposażeniem i osobistym kierownictwem nad budową (m.in. kościoły w Dębicy, Krościenku d/Dunajcem, Częstochowie, Krakowie, Raciborsku, Zielonkach, Witanowicach, Kłaju).

W 2011 r. otrzymał godność Rycerza Zakonu Świętego Sylwestra Papieża – najwyższe odznaczenie papieskie przyznawane osobom świeckim za wybitne osiągnięcia w dziedzinie nauki i sztuki. Członkostwo w zakonie łączy się z automatycznym przyznaniem osobistego szlachectwa i tytułu rycerza.

dr hab. inż. ANTONI ŚWIĄTEK

Wydział Mechaniczny

Urodził się w 1948 roku. W 1967 r. rozpoczął studia na Politechnice Krakowskiej, które ukończył w 1973 r. uzyskując stopień magistra inżyniera.

Pracę zawodową rozpoczął w Zakładach Urządzeń Technicznych ZGODA w Świętochłowicach jako konstruktor w dziale silników. W latach 1975-1976 odbył staż w biurze konstrukcyjnym firmy Sulzer Brothers w Szwajcarii, gdzie zajmował się obliczaniem i projektowaniem urządzeń maszynowni silnikowych statków i okrętów. Zaowocowało to modernizacją kilku ważnych węzłów konstrukcyjnych silników okrętowych typu ZB i ZV, na które uzyskano ochroną patentową. W tym czasie współpracował z prof. Zabłockim z Politechniki Krakowskiej. W 1977 r. rozpoczął pracę w Ośrodku Badawczo-Rozwojowym Samochodów Małolitrażowych w Bielsku-Białej, skąd został skierowany na 3-letni staż naukowy na Wydziale Mechaniczno-Energetycznym Politechniki Śląskiej. Tam w 1981 r. uzyskał stopień doktora nauk technicznych. Następnie wrócił do Bielska Białej, gdzie od 1982 r. pracował jako kierownik Zakładu Badań Silników zajmując się konstrukcją silników. W tym okresie współpracował naukowo z prof. Cz. Kordzińskim z Politechniki Krakowskiej. W sumie A. Świątek brał udział w opracowaniach ok. 300-tu tematów, z których duża część została wdrożona do praktyki przemysłowej. Uzyskał 5 wdrożonych patentów.

Nawiązał współpracę z wieloma uczelniami i instytucjami naukowymi: m.in. z Politechniką Krakowską, Politechniką Poznańską, Akademią Techniczno-Humanistyczną w Bielsku Białej. Na podstawie umowy o współpracy naukowo-technicznej z PK z roku 2009 podjął szereg prac w ramach tzw. programów ramowych oraz indywidualnie z wieloma naukowcami z Politechniki Krakowskiej. W Instytucie BOSMAL studenci PK odbywają regularne praktyki, a młodzi pracownicy staże badawcze. Wielu absolwentów PK podejmuje prace w Instytucie. A.Świątek służył wielokrotnie merytoryczną i materialną pomocą w tworzeniu i uruchamianiu stanowisk laboratoryjnych na PK.

Bogaty dorobek naukowy obejmuje m.in. 2 monografie, 2 książki, 30 artykułów krajowych i 8 zagranicznych. Uczestniczył w wielu konferencjach i seminariach. W 2006 roku uzyskał stopień doktora habilitowanego nauk technicznych w zakresie budowy i eksploatacji maszyn.

W 2000 roku, po wygraniu konkursu, A.Świątek został powołany przez Ministra Gospodarki na stanowisko dyrektora naczelnego Instytutu Badań i Rozwoju Motoryzacji BOSMAL w Bielsku Białej, w 2010 r. został prezesem Zarządu oraz Dyrektorem Zarządzającym Instytutu.

Członek Amerykańskiego Stowarzyszenia Inżynierów Samochodowych.
Współzałożyciel i wiceprezes Zarządu Polskiego Towarzystwa Naukowego Silników
Spalinowych. Przez 10 lat był wiceprezesem Związku Pracodawców Motoryzacji.

Kilkakrotnie wyróżniony przez środowisko Naczelnej Organizacji Technicznej
za aktywną działalność inżynierską: 2007r. - Srebrny Inżynier Pięciolecia 2002-2007,
2009r. - Złoty Inżynier 2008; 2013r. – Diamentowy Inżynier (tytuł ten posiada do tej
pory 8 osób w Polsce). W 2014 r. odznaczony Krzyżem Zasługi za działalność na
rzecz rozwoju środowiska inżynierskiego. W 2015 r. odznaczony Medalem Zasługi
dla Rozwoju Gospodarki Rzeczypospolitej Polskiej przyznany przez Ministra
Gospodarki.

SEBASTIAN TALARCZYK

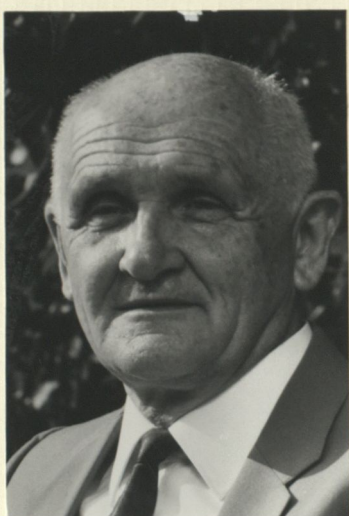
Wydział Mechaniczny

Absolwent Politechniki Krakowskiej na Wydziale Mechanicznym, kierunek: Zarządzanie i restrukturyzacja przedsiębiorstw.

Z firmą FAKRO, krajowym liderem w produkcji okien, zatrudniającym ok. 3300 osób, związany jest od roku 2003. Swoją ścieżkę zawodową w firmie rozpoczął jako menadżer produktu, następnie był zastępcą kierownika Działu Szkoleń i Informacji Technicznej oraz kierownikiem Działu Informacji Technicznej i Przygotowania Sprzedaży. Od 2009 roku zajmuje stanowisko Dyrektora ds. Zarządzania Produktami. Od 2013 roku jest Członkiem Zarządu odpowiadającym za obszar rozwoju produktów.

Posiada bogate doświadczenie w zakresie tworzenia procedur związanych z obszarem odpowiedzialności obowiązujących w całej grupie FAKRO. Prowadzi nadzór nad ich przestrzeganiem i poprawną realizacją. Koordynuje projekty związane z wprowadzaniem nowych produktów. Jest autorem wielu strategii działań w wybranych obszarach, jak również zmian związanych ze strukturą firmy. Stworzył założenia do rozwoju grupy schodów strychowych, które po oknach dachowych są drugim strategicznym produktem w ofercie FAKRO. Przyczynił się do osiągnięcia przez FAKRO pozycji lidera w sprzedaży schodów strychowych w wybranych krajach Europy i pozycji światowego wicelidera w sprzedaży schodów. Stworzył i wciąż udoskonala procedury i struktury umożliwiające sprawne wprowadzanie produktów do obrotu. (Aktualnie w swojej ofercie FAKRO ma ponad 21000 produktów typowych). Opiniuje i dobiera produktów do oferty FAKRO. Jest Asystentem Audytora Jakości PCBC.

Jego hobby to lotnictwo oraz samochody zabytkowe. Przygodę z lataniem rozpoczął w 1996 roku. Zdobył uprawnienia na pilotowanie 5 typów szybowców. Jego najdłuższy lot szybowcem trwał 6 godzin i 10 minut, z powodzeniem wzbił się na wysokość 3000 m. W 2002 roku zaczął rozwijać pasję samochodową. Jest trzecim właścicielem samochodu marki Peugeot 201, który pochodzi aż z 1931 roku. Odrestaurowanie, składającego się w 99 proc. z oryginalnych części auta, zajęło mu 3 lata, dając ogromną satysfakcję.

WŁADYSŁAW ZAWIŚLAK

Wydział Budownictwa

Harc mistrz kpt. Władysław Zawiślak urodził się 18 października 1922 r. w Krakowie. Dyplom inżyniera w zakresie budowy dróg uzyskał 20 maja 1955 r. Pracę zawodową rozpoczął w 1950 r. w Centralnym Biurze Transportu Drogowego i Lotniczego w Krakowie na stanowisku projektanta dróg, a zakończył w roku 1981 w Biurze Projektowo-Techologicznym Przemysłu Elektronicznego w Krakowie na stanowisku głównego projektanta budownictwa.

Po wojnie działał w organizacji antykomunistycznej, został aresztowany i przebywał w więzieniu stalinowskim. W następnych latach powrócił do działalności harcerskiej i patriotycznej. Był instruktorem krakowskiego szczeplu Huragan, działał także w Klubie Inteligencji Katolickiej, Zarządzie Regionu NSZZ Solidarność oraz Małopolskiej Fundacji Rolniczej.

Hm Władysław Zawiślak od wielu lat angażuje się w pracę z młodzieżą, popularyzując ideały Szarych Szeregów. Jako przewodniczący Oddziału Krakowskiego Stowarzyszenia Szarych Szeregów ściśle współpracuje z placówkami szkolnymi noszącymi imię Szarych Szeregów, prowadzi zajęcia na harcerskich kursach instruktorskich, na co dzień spotyka się z dziećmi i młodzieżą w małopolskich szkołach.

Dla wielu pokoleń instruktorów i harcerzy stanowi wzór i autorytet moralny. Mimo 94 lat ma doskonały kontakt z młodzieżą, przekazuje im pogodę ducha i radość życia.

Laureat tytułu Kawalera "Orderu Uśmiechu", otrzymał legitymację nr 991. "Order Uśmiechu" jest odznaczeniem przyznawanym na wniosek dzieci.

- To osoba o wielkim patriotyzmie, który przekazuje harcerzom. "Order Uśmiechu" otrzymuje się za przywracanie uśmiechu dzieciom, to praca bardzo trudna – powiedział o lauracie orderu Marian Kulig z Międzynarodowej Kapituły Orderu Uśmiechu. Pytany przez dzieci, jak to robi, że zawsze jest taki pogodny, "druh Władek" szczerze odpowiedział, że nie wie. – "Bardzo lubię zawsze uśmiech u dzieci. Widocznie te dzieci sprawiły, że ten uśmiech pojawił się u mnie na twarzy" - powiedział dziękując za wyróżnienie. Powiedział także dzieciom, że "dokąd się da, trzeba zachowywać uśmiechniętą postawę, i wtedy wszystkie dobre duchy pomagają. Należy także zakochać się w pogodzie ducha, uśmiechać się i wyciągać radość z każdej sytuacji" – radził laureat.

Jest weteranem walk o niepodległość Polski, osobą represjonowaną. Odznaczony m.in.: Krzyżem Kawalerskim Odrodzenia Polski, Medalem Wojska, Krzyżem Armii Krajowej, Złotym Medalem Opiekuna Miejsc Pamięci, Odznaką "Honoris Gratia" m.Krakowa, Krzyżem Małopolski, Krzyżem Honorowym ZHR "Pro Amico".

LAUREACI ROKU 2017

KAZIMIERZ ALBIN

Absolwent Wydziałów Politechnicznych przy Akademii Górniczej

Wydział Mechaniczny

Polski technik lotniczy, więzień i uciekinier z KL Auschwitz, podporucznik Armii Krajowej, działacz na rzecz pamięci o zbrodniach nazizmu.

Urodził się w Krakowie 30 sierpnia 1922 roku. Do wybuchu II wojny światowej zdążył ukończyć czwartą klasę Gimnazjum Nowodworskiego.

W styczniu 1940 r. został zatrzymany w trakcie próby przedostania się do Francji, gdzie tworzyły się pierwsze oddziały polskiej armii, odbudowywanej po wrześniowej klęsce. Był następnie więziony w Preszowie, Muszynie, Nowym Sączu i Tarnowie. Wywieziony pierwszym transportem do KL Auschwitz, gdzie otrzymał numer obozowy 118. Pracował w obozowym zakładzie odzieżowym i w kuchni dla esesmanów. W lutym 1943 roku uciekł z obozu i dotarł do Krakowa, gdzie pod przybranym nazwiskiem Franciszek Makowski zamieszkał przy ul. Siemiradzkiego. Niemal od razu rozpoczął działalność w krakowskiej dywersji, będąc m.in. uczestnikiem napaści na żołnierzy niemieckich w celu zdobycia broni. Szybko został zaprzysiężony do Armii Krajowej, gdzie przyjął pseudonim „Jędrak”. W listopadzie 1943 roku, po ukończeniu szkoły podchorążych, objął funkcję szefa dywersji bojowej III Odcinka Komendy Obwodu Kraków-Miasto Armii Krajowej. Rok później awansowano go na podporucznika.

Po zakończeniu wojny zdał maturę i podjął studia na Politechnice Krakowskiej, a dokładniej na wydziałach politechnicznych działających przy Akademii Górniczej. Pracował w Biurze Projektów Energetycznych w Krakowie. Jego kolejnym etapem zawodowej kariery była posada w latach 1952-1963 w Szybowcowym Zakładzie Doświadczalnym w Bielsku-Białej. Stamtąd został przeniesiony do Zjednoczenia Przemysłu Lotniczego w Warszawie, a w 1966 roku rozpoczął pracę jako ekspert techniczny i handlowy w CHZ Metalexport w Warszawie.

Po przejściu na emeryturę zaangażował się w działalność na rzecz upamiętnienia ofiar nazizmu i na rzecz pamięci o obozie KL Auschwitz. Jest autorem wspomnień „List gończy. Historia mojej ucieczki z Oświęcimia i działalności w konspiracji” i „Postscriptum. Losy powojenne i powrót do Auschwitz”.

Jest jednym z współzałożycieli Towarzystwa Opieki nad Oświęcimiem, w którym najpierw pełnił funkcję wiceprezesa, by w 1995 roku zostać prezesem Zarządu Głównego. Od 2000 roku jest członkiem Międzynarodowej Rady Oświęcimskiej.

Za swoją odważną, godną naśladowania postawę otrzymał wiele odznaczeń wojskowych i cywilnych, w tym te najważniejsze jak Krzyż Walecznych, Krzyż Partyzancki, Krzyż Armii Krajowej oraz Krzyże Kawalerski, Oficerski i Komandorski Orderu Odrodzenia Polski.

MARIA GMYZ

Absolwentka Wydziału Architektury

Absolwentka Wydziału Architektury Politechniki Krakowskiej – pracę dyplomową pod kierunkiem prof. dr hab. Wiktora Zina obroniła z oceną bardzo dobrą w 1983 r., otrzymując tytuł magistra inżyniera architekta.

Jeszcze w trakcie studiów rozpoczęła karierę zawodową, pracując w zamojskim oddziale Przedsiębiorstwa Państwowego Pracowni Konserwacji Zabytków. Najpierw jako stypendystka, następnie już na stanowisku kierowniczym, które zajmowała do 1990 r. W latach 1990-92 doświadczenie zawodowe zdobywała w Cabinet Stephane Du Chateau we Francji. Ważny był rok 1992, gdy ukończyła podyplomowe studia Rewaloryzacji Parków i Założeń Ogrodowych w SGGW w Warszawie, a za swoją pracę dyplomową otrzymała prestiżową nagrodę Ministra Kultury i Sztuki. W tym samym roku rozpoczęła też projektową działalność gospodarczą Architektoniczna Pracownia Projektowa, zatrudniając ponad 10 współpracowników.

Ma na swoim koncie dziesiątki udanych projektów szkół, przedszkoli, sali gimnastycznych, banków, urzędów, sklepów i innych obiektów użyteczności publicznej. Specjalizuje się w architekturze sakralnej: projektowała ołtarz papieski wykorzystany podczas wizyty św. Jana Pawła II w Zamościu, kościół św. ojca Pio w Tomaszowie oraz wiele innych kościelnych wnętrz. Koordynowała również remonty kościołów.

W latach 2002-2015 zrealizowała liczne projekty z dziedziny konserwacji zabytków w województwie lubelskim. Ukoronowaniem jej zaangażowania była otrzymana w 2016 roku nominacja na Zastępcę Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Lublinie.

Była wielokrotnie nagradzana za swoje prace projektowe i społeczne. Spośród licznych wyróżnień, warto wymienić przede wszystkim:

- nagrodę Ministra Kultury i Sztuki za projekt dyplomowy rewaloryzacji Zespołu Pałacowo Parkowego w Babinie,
- Srebrną Odznakę PKZ,
- tytuł – honorową odznakę I stopnia Izby Architektów Rzeczypospolitej Polskiej,
- Kryształową Cegłę za realizację architektoniczną (Dom Księży Seniorów w Biłgoraju),
- a także liczne dyplomy za Modernizację Roku w obiektach zabytkowych.

Pani Maria Gmyz angażuje się również politycznie. Była radną i przewodniczącą Rady Miasta Zamość kadencji 2002-2005. W 2014 została wybrana Radną Sejmiku Województwa Lubelskiego.

Maria Gmyz

ZBIGNIEW KONIECZEK

Absolwent Wydziału Transportu

Wydział Mechaniczny

Studia wyższe ukończył w 1987 r. na ówczesnym Wydziale Transportu Politechniki Krakowskiej, uzyskując tytuł inżyniera na kierunku transport o specjalności Eksploatacja i Utrzymanie Pojazdów Szynowych.

Późniejsza kariera zawodowa Zbigniewa Konieczki jest już w całości związana z firmą NEWAG S.A. Pracuje tam od przeszło 30 lat. Swą przygodę z tym przedsiębiorstwem rozpoczął na stanowisku mechanika pojazdów spalinowych. Dzięki swojej wiedzy, doświadczeniu i umiejętnościom menadżerskim regularnie awansował w strukturach NEWAGU, by w 2001 roku objąć posadę Prezesa Zarządu Spółki.

Mając realny wpływ na kierunek rozwoju firmy, przyczynił się do umocnienia współpracy naukowo-badawczej pomiędzy Spółką a Politechniką Krakowską. Wskutek jego inicjatyw zrealizowano szereg wspólnych działań: od prac badawczych i rozwojowych, poprzez praktyki i laboratoria organizowane w NEWAGU oraz dotowanie opłat za studia niestacjonarne odbywane na Wydziale Mechanicznym, po konsultacje programów studiów, w tym studiów podyplomowych z zakresu Budowa i eksploatacja pojazdów szynowych.

Najnowszym przedsięwzięciem uruchomionym dzięki Zbigniewowi Konieczkowi jest uruchomienie na Wydziale Mechanicznym specjalności Inżynieria pojazdów szynowych na kierunku transport. Uczący się na niej studenci będą w ramach zajęć i praktyk kształcić się na przyszłych pracowników biur konstrukcyjno-technologicznych firmy NEWAG.

Zbigniew Konieczka

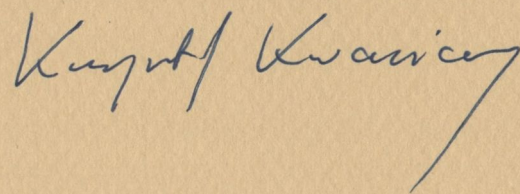
KRZYSZTOF KWARCIAŃY

Absolwent Wydziału Inżynierii Elektrycznej i Komputerowej

Absolwent Wydziału Inżynierii Elektrycznej i Komputerowej Politechniki Krakowskiej.

Urodził się w 1978 roku w Jaśle. W 2003 ukończył studia wyższe na kierunku Elektrotechnika. W latach 2004-2011 uczestniczył w budowie, a następnie uruchamianiu nowego zakładu japońskiej firmy NGK Ceramics. Kolejnym zawodowym wyzwaniem były kierownicze stanowiska w działach utrzymania ruchu, które sprawował najpierw w Saint Gobain (od 2011 do 2013 r.), a następnie w Orlen Oil (2013-2015). Od roku 2015 do chwili obecnej jest dyrektorem technicznym odpowiedzialnym za utrzymanie ruchu, oprzyrządowanie produkcji, infrastrukturę i innowacje.

Karierę zawodową z powodzeniem łączy z naukową współpracą z Wydziałem Inżynierii Elektrycznej i Komputerowej. Jest współautorem czterech recenzowanych publikacji naukowych w obszarze optymalizacji.

ZBIGNIEW MAJKA

Absolwent Wydziału Inżynierii i Technologii Chemicznej

Studia na Politechnice Krakowskiej na kierunku Technologia Chemiczna ukończył w 1999 roku. W 2011 roku uzyskał stopień doktora nauk chemicznych na Wydziale Inżynierii i Technologii Chemicznej Politechniki Krakowskiej.

Od 2001 roku związany zawodowo z firmą Adamed sp. z o.o., gdzie obecnie jest kierownikiem naukowym w pionie Marketingu Strategicznego w Dziale Rozwoju Nowych Produktów. Mimo swoich rozlicznych obowiązków zawodowych, Zbigniew Majka nie zapomina o Politechnice Krakowskiej. Nie tylko współpracuje z uczelnią przy realizacji projektów badawczych, ale również przyczynił się do przekazania Uczelni licznego, cennego sprzętu badawczego.

Oprócz wsparcia naukowego i finansowego dla Uczelni, Zbigniew Majka udziela się także dydaktycznie. Dzieli się swoją wiedzą i doświadczeniem, pomagając studentom w realizacji licznych prac dyplomowych na WliTCh PK. Jest współautorem licznych publikacji naukowych oraz współtwórcą licznych patentów i zgłoszeń patentowych.

Zbigniew Majka

JACEK ZALEWSKI

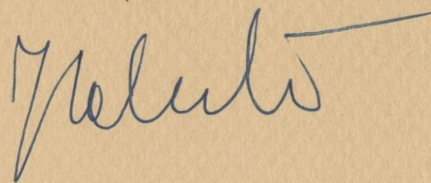
Absolwent Wydziału Inżynierii Środowiska

W 2001 roku z wyróżnieniem ukończył studia na Wydziale Inżynierii Środowiska.

Rok później związał się z firmą Ove Arup & Partners International Ltd., gdzie przez dwanaście lat zajmował się projektowaniem, zarządzaniem projektami i doradztwem w wielu dziedzinach inżynierii. W 2014 r. został mianowany dyrektorem krakowskiego biura firmy, gdzie zarządza projektami infrastrukturalnymi. Jest współautorem rekomendowanego przez Ministerstwo Środowiska opracowania „Zasady dobrej praktyki w utrzymaniu rzek i potoków górskich”.

Wyniesioną z Politechniki Krakowskiej wiedzę oraz zdobytym zawodowym doświadczeniem aktywnie dzieli się w ramach rozlicznych konferencji, prezentując zagadnienia związane z interdyscyplinarnością projektów infrastrukturalnych, ich wpływu na środowisko oraz zrównoważonego projektowania.

Do dziś utrzymuje kontakty ze swoją uczelnią, współpracując na płaszczyźnie badawczej i dydaktycznej z Instytutem Inżynierii i Gospodarki Wodnej Politechniki Krakowskiej.

LAUREACI ROKU 2018

MAŁGORZATA BORYCZKO

ABSOLWENTKA WYDZIAŁU INŻYNIERII LĄDOWEJ

Studia na Politechnice Krakowskiej ukończyła w 1983 r., uzyskując tytuł mgra inż. budownictwa. Od 1994 r. posiada uprawnienia budowlane. W 1997 r. poszerzała wiedzę na studiach podyplomowych organizowanych przez Politechnikę Krakowską i Akademię Ekonomiczną w Krakowie, zdobywając tytuł rzeczoznawcy majątkowego.

Swoją aktywność zawodową związała z miastem Kraków. W 2007 r. została powołana przez Prezydenta Miasta Krakowa na stanowisko Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego w Krakowie – Powiat Grodzki. Aktywnie uczestniczy w działaniach Powiatowego Zespołu Zarządzania Kryzysowego. Od kilkunastu lat zasiada w Kapitułe konkursu „Kraków bez Barier”, promując i wskazując dobre rozwiązania projektowe, mające na celu ułatwianie życia osobom niepełnosprawnym. Z powodzeniem angażowała się w przygotowanie papieskich wizyt w Krakowie oraz organizacji Światowych Dni Młodzieży w 2016 r. Działa w strukturach Małopolskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa. Wieloletni członek oddziału Małopolskiego Polskiego Związku Inżynierów i Techników Budownictwa. Może pochwalić się znaczącym stażem na stanowisku wykładowcy na studiach podyplomowych Politechniki Krakowskiej na Wydziale Inżynierii Lądowej i Architektury.

Za swoją działalność i profesjonalizm została uhonorowana licznymi odznaczeniami resortowymi, państwowymi i samorządowymi, w tym odznaką Prezydenta Miasta Krakowa – Honoris Gratia.

Małgorzata Boryczko

3.10.2018r

ANTONI CZEKAJ

ABSOLWENT WYDZIAŁU MECHANICZNEGO

Mgr inż. Antoni Czekaj w 1982 r. ukończył studia na kierunku transport, specjalność sterowanie ruchem w transporcie.

W tym samym roku podjął pracę w Krakowskich Zakładach Automatyki, gdzie projektowane i realizowane są inwestycje infrastrukturalne w obszarze automatyki kolejowej na terenie całej Polski. Podczas swojej pracy zawodowej zajmował stanowiska kierownicze. Odpowiadał za ważne przedsięwzięcia w skali kraju, w tym m.in. realizację odcinków inwestycji infrastrukturalnych, budowę nowych blokad liniowych i połączeń kolejowych, rewitalizację i modernizację linii kolejowych czy też poprawę bezpieczeństwa i likwidację zagrożeń eksploatacyjnych na terenie aż siedmiu województw. Tym samym przyczynił się do modernizacji i rozwoju polskiej kolejowej sieci transportowej.

Antoni Czekaj jest żonaty i ma dwie córki, które poszły w ślady ojca, na miejsce swoich studiów wybierając Politechnikę Krakowską. Obie są dziś absolwentkami Wydziału Mechanicznego PK.

Antoni Czekaj

MAŁGORZATA DUMA-MICHALIK

ABSOLWENTKA WYDZIAŁU INŻYNIERII ŚRODOWISKA

Studia na Wydziale Inżynierii Środowiska Politechniki Krakowskiej ukończyła w 1982 r. Jedenaście lat później, w 1993 r. zakończyła studia podyplomowe w zakresie zarządzania i komunikacji społecznej na Uniwersytecie w Lille (Francja). Posiada uprawnienia budowlane do projektowania w specjalności instalacyjno-inżynieryjnej w zakresie instalacji i sieci sanitarnych, które zdobyła w 1994 r.

Cała jej kariera zawodowa związana jest z Wodociągami Miasta Krakowa, gdzie pracuje od ukończenia studiów. Przeszła wszystkie szczeble kariery zawodowej, zaczynając od stanowiska referenta i dochodząc do funkcji dyrektora. W latach 1983-85 była referentem w Dziale Inwestycji, pracując jako inżynier budowy. Od 1985 r. inspektorka w Dziale Technicznym, którego została kierownikiem w 1998 r. Od 2008 roku jest Dyrektorem Biura Rozwoju Systemów Sieciowych i zajmuje się planowaniem rozwoju systemów wodociągowych i kanalizacyjnych na terenie obszaru miasta Krakowa oraz opiniowaniem i sporządzaniem koncepcji rozwoju infrastruktury sanitarnej.

Chętnie dzieli się swoją wiedzą i doświadczeniem – jest autorka kilku artykułów o tematyce branżowej do kwartalnika „Woda i My” oraz sprawozdań z konferencji do czasopisma „Budowlani”.

Odnaczona Srebrnym Krzyżem Zasługi, Srebrną i Złotą Odznaką Honorową Polskiego Zrzeszenia Inżynierów i Techników Sanitarnych (PZITS), Medalem 90-lecia PZITS, medalem okolicznościowym 100-lecia Wodociągów Krakowskich, Srebrną i Złotą Odznaką Honorową Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa, Odznaką Honoris Gratia przyznawaną przez Prezydenta Miasta Krakowa.

Od 1980 r. jest członkinią PZITS, kiedy to rozpoczęła swoją działalność w Kole Studenckim na Wydziale Inżynierii Środowiska PK. Od 1983 r. członkini Zarządu Koła PZITS przy Wodociągach Miasta Krakowa oraz Zarządu Oddziału Krakowskiego, którego jest prezesem od 2015 r. Jest delegatem do Krakowskiej Rady Federacji Stowarzyszeń Naukowo-Technicznych NOT.

Jej dotychczasowa współpraca z Politechniką Krakowską Wydziałem Inżynierii Środowiska dotyczyła w szczególności wspólnej organizacji Ogólnopolskich Konferencji Naukowo-Technicznych. Jest promotorką prac dyplomowych, a także współpracuje z uczelnią w zakresie przygotowania materiałów do wykonywania specjalistycznych opracowań.

3.10.2018 Małgorzata Duma-Michalik

ROMAN DZIÓB

ABSOLWENT WYDZIAŁU MECHANICZNEGO

Ukończył studia na Wydziale Mechanicznym Politechniki Krakowskiej w 1960 r. Już w trakcie nauki został zatrudniony w Spółdzielni Pracy El-Mechanika CO w Krakowie, gdzie przepracował 38 lat. Piastował tam następujące stanowiska: konstruktora, technologa, kierownika zakładu, szefa produkcji, aż w końcu został zastępcą prezesa ds. technicznych (1965-81) oraz prezesem Spółdzielni. Tę zaszczytną i odpowiedzialną funkcję piastował w latach 1982-96. Stanowisko prezesa łączył z pracą w Zakładzie Doskonalenia Zawodowego i w Polcargo – Rzeczoznawstwo i Kontrola Towarów w Obrocie Międzynarodowym Sp. z o.o. w Krakowie. Jako wykładowca w Zakładzie Doskonalenia Zawodowego i Wojewódzkim Związku Spółdzielni Pracy przyczynił się do wykształcenia kilkuset pracowników w zawodach ślusarz, spawacz gazowy i elektryczny. Twórca kilkunastu projektów racjonalizatorskich.

Oprócz pracy zawodowej angażował się w działalność społeczną. W roku 1988 został wiceprzewodniczącym Dzielnicowej Rady Narodowej Kraków-Śródmieście. Zasiadał w komisjach: Oświaty, Kultury, Rewaloryzacji oraz Gospodarki. Był także członkiem Zarządu Okręgowego Spółdzielczego Klubu Techniki i Racjonalizacji.

Za swoje osiągnięcia zawodowe i społeczne został odznaczony m.in.: Złotą Odznaką „Za Pracę Społeczną dla miasta Krakowa” (1980), Złotym Krzyżem Zasługi (1983), Złotą Odznaką „Za Zasługi dla Ziemi Krakowskiej” (1985), Srebrną Honorową Odznaką Zakładu Doskonalenia Zawodowego – w służbie oświaty (1974). Wyróżniono go też jako „Zasłużonego dla Wynalazczości i Racjonalizacji” (1985).

Pozazawodowo interesuje się myślistwem, wędkarstwem i malarstwem. Żonaty, ma troje dzieci, czworo wnucząt i dwoje prawnuków.

Roman Dziób

Kraków 3.10.2018r

PIOTR ŚLIWIŃSKI

ABSOLWENT WYDZIAŁU INŻYNIERII LĄDOWEJ

Absolwent Wydziału Inżynierii Lądowej w 2006 r. - kierunek Budownictwo, specjalizacja Teoria Konstrukcji Inżynierskich.

Już w trakcie studiów rozpoczął własną działalność gospodarczą. W następnych latach rozwijał szereg firm, w których był udziałowcem (Maroc-Pol sp. z o.o., Fabryka Magika S.C., BFT sp. z o.o., Roboty Przemysłowe sp. z o.o.). Obecnie jest udziałowcem Advert Invest sp. z o.o. (inteligentna sprzedaż) oraz właścicielem i Prezesem Zarządu w Buszek sp. z o.o. (sieć sklepów i hurtowni), Anubis Polska sp. z o.o. (restauracja) i Starbuzz sp. z o.o. (produkcja wyrobów tytoniowych).

Od 2011 r. związany z Akademią Leona Koźmińskiego w Warszawie, gdzie prowadzi wykłady na kierunku Psychologia Biznesu dla Managerów.

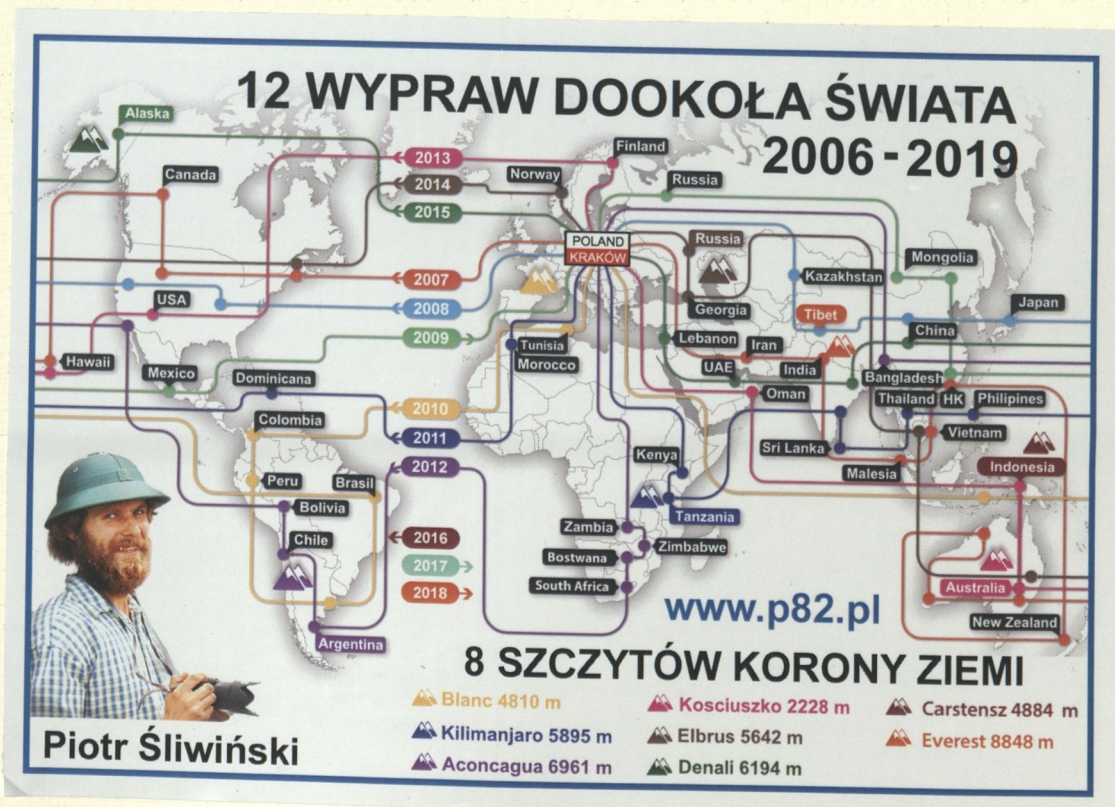
Poza sukcesami w działalności biznesowej, Piotr Śliwiński może pochwalić się zrealizowanymi licznymi wyprawami. W latach 2006-2017 odbył aż 11 wypraw dookoła świata, podczas których odwiedził ponad 100 krajów. W 2017 roku współorganizował wyprawę traktorem dookoła świata. W latach 2009-2018 zdobył 8 szczytów Korony Ziemi: Mount Everest, Mount Carstensz, Mount McKinley, Elbrus, Mount Kosciuszko, Aconcagua, Kilimandżaro i Mont Blanc.

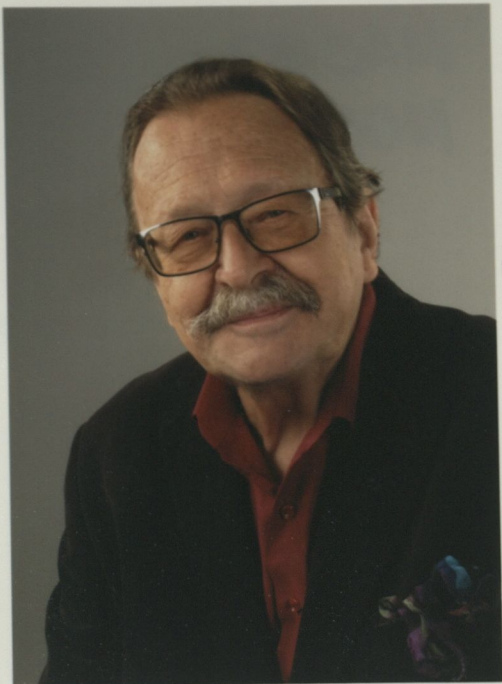
Jest pasjonatem szachów, karate (niebieski pas), paralotniarstwa (licencja pilota kategorii L – Polska, Włochy, Nowa Zelandia, Australia).

Angażuje się także społecznie - jako wolontariusz w Fundacji Pomocy Dzieciom Niepełnosprawnym (2009-2012) i Fundacji Prometeusz (2008-2017), która uhonorowała go Złotym Medalem za całokształt działalności.

Piotr Śliwiński

03.10.2018 KRAKÓW

MACIEJ MOSZEW

ABSOLWENT WYDZIAŁU ARCHITEKTURY

W 1957 r. podjął studia na Politechnice Krakowskiej najpierw na Wydziale Mechanicznym, a następnie na Wydziale Inżynierii Lądowej. Na wymarzone przez siebie Wydziale Architektury rozpoczął studia w 1963 r. i ukończył je w 1969 r. pracą dyplomową u prof. Andrzeja Skoczka, przygotowując projekt zespołu lodowisk krytych w Zakopanem.

Po studiach znalazł zatrudnienie w Pracowni projektowej gospodarstw pomocniczych na Katedrze Projektowania Mieszkaniowego. Następnie podejmował pracę w licznych biurach projektowych, m.in. Biuro Projektów Przemysłu Skórzanego, Wojewódzkie Biuro Projektów, Biuro projektów „Społem” czy też Dział Inwestycji i Remontów Akademii Rolniczej w Krakowie.

W latach 1981-85 i 1991-2000 był mechanizatorem Teatru Groteska w Krakowie. W międzyczasie był kierownikiem pracowni plastycznej krakowskiego Teatru Starego im Heleny Modrzejewskiej. Przez siedem lat, w okresie 2000-2007 pracował w warsztatach projektowych Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie. Jego wiedzę doceniono także w Nigerii, dokąd sprowadzono go do zespołu architektonicznego w tamtejszym Lagos do projektu siedziby parlamentu w Abudży.

Jego pasją jest projektowanie i budowa zmechanizowanych szopek krakowskich. W konkursach na najpiękniejszą Szopkę Krakowską startował nieprzerwanie przez 57 lat od 1961 roku. W tym czasie zdobył aż 34 pierwsze nagrody. W 1990 roku zaprojektował i zrealizował widowisko szopki krakowskiej w Paryżu. Jego prace znajdują się w znanych kolekcjach w Mediolanie, Wiedniu i Muzeum Historycznym m. Krakowa, a także w prywatnych rękach. W 2017 roku został odznaczony przez Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego odznaką honorową „Zasłużony Dla Kultury Polskiej”.

3.X.18

STANISŁAW NIEMCZYK

ABSOLWENT WYDZIAŁU ARCHITEKTURY

Studia na Wydziale Architektury Politechniki Krakowskiej ukończył w 1968 r. u prof. Włodzimierza Gruszczyńskiego. Tematem pracy dyplomowej był projekt centrum rekreacyjnego dla zespołów wypoczynkowych Poronin, Bukowina, Murzasichle, Cyrchla.

Po studiach pracował w licznych biurach projektowych (Miastoprojekt Tychy, ARCH SiM, ARS Architektura). To w tym okresie zrealizował wiele projektów na terenie województwa śląskiego i małopolskiego. Do tych najważniejszych należą: zespół sakralny p.w. Ducha Św. (Tychy-Żwaków), zespoły mieszkaniowe „Glinka” (Tychy) i „Nad Jamną” (Mikołów), kościoły p.w. Miłosierdzia Bożego (Kraków), p.w. Jezusa Chrystusa Odkupiciela (Czechowice-Dziedzice) i p.w. Jana Pawła II (Pszczyna). Zaprojektował także kościół z klasztorem dla zakonu braci mniejszych o.o. Franciszkanów w Tychach.

Za swoje projekty otrzymał prestiżowe nagrody, w tym nagrodę Ministra Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska za projekt zespołu podmiejskiej zabudowy rekreacyjnej, Nagrodę Honorową Stowarzyszenia Architektów Polskich, nagrodę papieską „Pro Ecclesia Et Pontifice” za osiągnięcia w dziedzinie architektury sakralnej, przyznawaną przez Papieską Radę ds. Kultury medal „Per Artem ad Deum” i nagrodę „Totus” wręczaną przez Fundację „Dzieło Nowego Tysiąclecia”.

STANISŁAW RÓG

ABSOLWENT WYDZIAŁU MECHANICZNEGO

Absolwent Wydziału Mechanicznego, który ukończył w 1982 r.

Bezpośrednio po uzyskaniu dyplomu magistra inżyniera założył przedsiębiorstwo Pracownia Rzemieśnicza Wyrób Tarcz Ściernych, które w roku 1994 przybrało nazwę Przedsiębiorstwo PENTAR z siedzibą w Mszanie Dolnej. Od samego początku Stanisław Róg jest jego jedynym właścicielem i PENTAR pozostaje firmą rodzinną. Działalność początkowo opierała się na ręcznym formowaniu narzędzi w przydomowym garażu. W 1986 r. rozpoczęto od podstaw budowę nowego zakładu, którą ukończono w 1993 r. oddając do użytkowania czterosegmentową halę produkcyjną wraz z zapleczem biurowo-administracyjnym. Od roku 2002 proces inwestycyjny był wspierany przez program Phare, a po wstąpieniu do Unii Europejskiej firma korzysta też z funduszy unijnych. Dzięki systematycznym inwestycjom w nowe linie technologiczne i maszyny, firma PENTAR na tyle zwiększyła potencjał produkcyjny, by z powodzeniem konkurować na rynkach całego świata. Od 2004 r. siedzibą firmy jest własna nieruchomość w Warszawie, co ułatwia pozyskiwanie kontrahentów zagranicznych.

W 2014 r. zakupiono najstarszą firmę branży ścierniej w Polsce, którą jest Fabryka Tarcz Ściernych w Grodzisku Mazowieckim. Powstała ona w 1897 r. i ma już ponad 120 lat tradycji w produkcji narzędzi ściernych. Wraz zakupem drugiego zakładu uzyskano dostęp do wypracowanych przez wiele lat technologii, które umożliwiają produkcję specjalistycznych narzędzi o unikalnych właściwościach użytkowych. Z połączenia dwóch firm: Przedsiębiorstwa PENTAR i Fabryki Tarcz Ściernych w Grodzisku Mazowieckim powstała Grupa PENTAR Abrasives, która oferuje największy w Polsce asortyment narzędzi ściernych własnej produkcji. Obecnie zatrudnienie znajduje w niej ok. 75 osób.

W 2015 r. firma PENTAR złożyła w Urzędzie Patentowym Rzeczypospolitej Polskiej patent na wynalazek pt. TALERZOWA ŚCIERNICA LISTKOWA. W czerwcu 2018 r. Urząd Patentowy przyznał wnioskodawcom patent nr 229192. Obecnie zakres ochrony patentowej jest rozszerzany na kilkanaście krajów na całym świecie. Firma otrzymała dotację na badania związane z tym patentem, które realizowane są wspólnie z Politechniką Krakowską, a konkretnie z Instytutem Technologii Maszyn i Automatyzacji Produkcji, Instytutem Pojazdów Szynowych oraz Instytutem Informatyki Stosowanej na Wydziale Mechanicznym.

Firma wciąż się rozwija. Obecnie w budowie są 3 hale produkcyjne i sklep w Grodzisku Mazowieckim oraz 2 hale i Centrum Badawczo-Rozwojowe w Skrzydlnej. Warto przy tym podkreślić, że firma PENTAR wciąż pozostaje rodzinnym przedsięwzięciem ze 100% polskiego kapitału.

LAUREACI ROKU 2019

WITOLD BIAŁOKUR

Absolwent Wydziału Mechanicznego

W 1960 r. ukończył Wydział Mechaniczny, otrzymując stopień i tytuł magistra inżyniera w zakresie projektowania pojazdów szynowych.

Urodzony w Starym Konstancinie koło Krzemieńca na Wołyniu, w czasie wojny rodzina została zesłana na Sybir, po wojnie przyjechał wraz z matką do Krakowa. Tutaj po jej namowach rozpoczął studia na Politechnice Krakowskiej. Po ich ukończeniu rozpoczął pracę w Centralnym Ośrodku Chłódnictwa, gdzie został kierownikiem zespołu projektowego. W 1970 r. wyjechał z Polski – najpierw do Francji, później do Wiednia, by wreszcie w 1973 r. osiąść w USA.

Początkowo zdobywał tam doświadczenie w zakresie projektowania HVAC (ogrzewanie i klimatyzacja). W 1977 r. podjął zatrudnienie w Ebasco NY (jako starszy inżynier i projektant), a później Gibbs&Hill (jako inżynier-kierownik). Obie te firmy zajmowały się projektami energetycznymi - projektowaniem elektrowni atomowych. Jednym z jego zadań było nadzorowanie wykonawstwa znajdującego się ponad 1000 m pod ziemią w Nowym Meksyku projektu Waste Isolation Pilot Plant, służącego do składowania odpadów radioaktywnych z ośrodków związanych z badaniami i produkcją broni jądrowej (projekt Manhattan). Innym dużym projektem była realizacja na rzecz firmy Stone&Webster wykonawstwa w NY systemów wentylacyjno-klimatyzacyjnych i przerobu ścieków miejskich na masę nawozową oraz na zlecenie firmy Metcalf&Eddy Inc. projekt ujęcia i uzdatniania wody dla całego NY.

Życie Witolda Białokura jest nierozdzielnie związane ze sportem. Najpierw grał w piłkę ręczną, później na dobre poświęcił się treningom lekkoatletycznym (mistrz wieloboju, sztafety, biegów długich i średnich). Po ukończeniu Studium Trenerskiego warszawskiej AWF otrzymał uprawnienia trenera II klasy, potem I klasy państwowej. Wychował wielu wybitnych biegaczy, którzy odnieśli następnie sukcesy na arenie międzynarodowej. Założył w USA klub biegacza Witold Runners, pełniąc w nim społecznie rolę prezesa i głównego trenera od ponad 35 lat.

Trzecim – po inżynierii oraz sporcie – obszarem interesującym Witolda Białokura jest sztuka, a szczególnie malarstwo i taniec. Nieustannie maluje z wykorzystaniem techniki akwareli oraz rysunku ołówkiem – głównie portrety. Jego pasją jest tango argentyńskie. Po przejściu na emeryturę został instruktorem tańca, regularnie ćwiczy kroki taneczne oraz uczęszcza na obozy taneczne.

Witold Białokur jest również podróżnikiem. W 2010 r. brał udział w wyprawie podbiegunowej, a w 2017 r w wyprawie w głąb Amazonii.

Otrzymał Złoty Krzyż Zasługi. Wielokrotnie odznaczony jubileuszowymi odznakami KS Cracovia.

Witold Białokur

SŁAWOMIR DZIERŻEK

Absolwent Wydziału Mechanicznego

Krakowianin z urodzenia. Tu zdał maturę w liceum im. Jana III Sobieskiego, a studia na Wydziale Mechanicznym Politechniki Krakowskiej (specjalność Komputerowe Projektowanie i Sterowanie Obrabiarek i Robotów) ukończył indywidualnym tokiem w 1990 roku. Już rok wcześniej podjął pracę w Instytucie Maszyn Roboczych jako asystent-stażysta. W czasie studiów i po studiach był stypendystą MEN i Fundacji na rzecz Nauki Polskiej. Pracując przez kolejnych 10 lat na PK (IMR M-3, a później w IPSiSS M-4), w 1995 roku obronił z wyróżnieniem pracę doktorską z dziedziny projektowania zawiesznień samochodowych. Pracując na uczelni prowadził zajęcia z Teorii Mechanizmów, Mechaniki Robotów, Budowy Samochodów i Komputerowego Wspomagania Prac Inżynierskich. W roku 1998 uzyskał Stypendium Fulbrighta (Senior Fulbright Research Grant) w ramach którego spędził rok na Ohio State University w Columbus, USA, realizując projekt związany z modelowaniem elastokinematyki zawiesznień.

W 1999 roku zdecydował się kontynuować karierę zawodową w przemyśle, dołączając do nowo powstałego Centrum Technicznego firmy Delphi w Krakowie, gdzie w kolejnych latach kierował działami systemów zaworowych oraz działem projektowania amortyzatorów. W tym okresie firma Delphi przeniosła do Krakowa odpowiedzialność za projektowanie amortyzatorów dla wszystkich swoich fabryk, likwidując analogiczne działy konstrukcyjne w USA, Hiszpanii i Francji. Po przejęciu w 2009 r. biznesu zawiesznień Delphi przez chiński koncern Beijing West Industries, Sławomir Dzierżek kierował całym Centrum Technicznym BWI Group w Krakowie, odpowiadając za projektowanie amortyzatorów i innych elementów zawiesznień produkowanych w sześciu fabrykach BWI Group na trzech kontynentach, dla czołowych producentów samochodów m.in. BMW, Audi, Ford, Volvo, Ferrari, General Motors, Land Rover, PSA. W tym okresie zatrudnienie w TCK wzrosło od 200 do 450 osób a krakowski ośrodek stał się największym centrum technicznym firmy, przejmując stopniowo odpowiedzialność za inne linie produktowe. Od ubiegłego roku Sławomir Dzierżek stawia czoła nowym wyzwaniom – szefuje globalnemu działowi projektowania zawiesznień pasywnych i sterowanych zaworowo w BWI, kierując zespołami inżynierów rezydujących nie tylko w Krakowie, ale też w centrach technicznych firmy w Dayton (USA) i Fangshan (Chiny).

Jest autorem 26 artykułów w czasopismach naukowych, magazynach branżowych i materiałach konferencyjnych oraz 2 patentów. W 2003 r. ukończył również biznesowy kurs Delphi Management Program - organizowany wspólnie z Essec Business School w Paryżu.

Hobbystycznie, w wolnym czasie (którego ciągle brakuje) Sławomir Dzierżek zajmuje się modelarstwem kolejowym - w tej dziedzinie w ciągu ostatniej dekady został trzykrotnym Mistrzem Polski budując od podstaw redukcyjne, jeżdżące modele polskich lokomotyw parowych w skali H0 (1:87). Jest też właścicielem dużej makiety stacji kolejowej z infrastrukturą w skali H0. Jest ona eksponowana na wystawach organizowanych przez Krakowski Klub Modelarzy Kolejowych, którego członkiem Sławomir Dzierżek jest od 1987 roku.

Sławomir Dzierżek

LAUREACI ROKU 2020

BARBARA KOPCZYŃSKA

**Absolwentka Wydziału Inżynierii Sanitarnej i Wodnej
[obecnie: Wydział Inżynierii Środowiska i Energetyki]**

Absolwentka Politechniki Krakowskiej, Wydziału Inżynierii Sanitarnej i Wodnej, uzyskała tytuł magistra inżyniera w 1986 roku.

W latach 1987-2006 była zatrudniona w Instytucie Inżynierii i Gospodarki Wodnej Politechniki Krakowskiej. W 2000 roku obroniła pracę doktorską „Kształtowanie zasobów wodnych zlewni Małej Wisty warunkujące rozwój obszaru” i otrzymała stopień doktora nauk technicznych w zakresie inżynierii środowiska.

W 2006 roku rozpoczęła współpracę z Inwestorem Centrum Handlowego Bonarka City Center w Krakowie. Odpowiadała za opracowanie koncepcji, a następnie przeprowadzenie skomplikowanego procesu rekultywacji terenu po byłych Zakładach Chemicznych „Bonarka” w Krakowie. Od 2008 roku jako członek zarządu Roland Investments sp. z o.o. była współodpowiedzialna za realizację pod klucz centrum handlowego.

Od 2002 roku do dziś piastuje stanowisko prezesa firmy EGM s.a., która realizuje projekty w branży wydobywczej i przeróbki minerałów. Do głównych przedsięwzięć należy m.in. projekt „Green field”, obejmujący udokumentowanie oraz uzyskanie koncesji na eksploatację złoża wapieni jurajskich „Wierzbica” w miejscowości Wierzbica (gmina Sobków, woj. świętokrzyskie), a następnie rozpoczęcie eksploatacji tego złoża. W roku 2010 rozpoczęła budowę nowoczesnego zakładu wapienniczego w pobliżu kopalni, składającego się z przemysłowni, pakowni oraz obiektów magazynowych. Barbara Kopczyńska nadal kieruje zespołem rozwijającym ten zakład pod kątem implementacji nowych technologii oraz wprowadzania na rynek innowacyjnych wapiennych produktów do różnych branż (szkło, rolnictwo, chemia budowlana, energetyka itp.). Działalność ta odbywa się w ramach utworzonego przy zakładzie Centrum Badawczo-Rozwojowego.

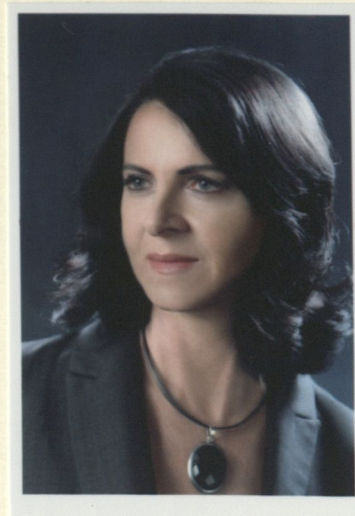
Drugim istotnym projektem spółki EGM jest przygotowanie i realizacja inwestycji polegającej na zagospodarowaniu wód mineralnych ze złoża „Mateczny” w Krakowie. W ramach projektu od 2020 roku budowany jest w Parku Matecznym w pobliżu ujęć tych wód, obiekt pijalni i rozlewni.

Wymienione inicjatywy w wielu aspektach miały charakter innowacyjny, co znajduje potwierdzenie w realizacji przez firmę EGM jedenastu projektów, zarówno badawczo-rozwojowych jak i wdrożeniowych dofinansowanych z Funduszy Unijnych z perspektywy finansowej na lata 2007-2013 oraz 2014-2020.

W ramach tych projektów, Barbara Kopczyńska współpracuje z wieloma ośrodkami naukowymi w Polsce, w tym z takimi jednostkami Politechniki Krakowskiej jak Instytut Chemii i Technologii Organicznej oraz Katedra Ogrzewnictwa, Wentylacji, Klimatyzacji i Chłodnictwa.

Z ramienia Fundatora, bierze udział w posiedzeniach Rady Naukowej - Kapituły Fundacji Rodziny Engelów, która przyznaje Nagrodę im. prof. Zbigniewa Witolda Engela dla młodych pracowników naukowych Politechniki Krakowskiej, Akademii Górniczo-Hutniczej oraz Politechniki Świętokrzyskiej.

W 2003 roku odznaczona Srebrnym Krzyżem Zasługi. W 2009 roku otrzymała tytuł Generalnego Dyrektora Górniczego I stopnia nadany przez Ministra Gospodarki. W 2018 roku została wyróżniona odznaką honorową „Zasłużony dla górnictwa RP”. Od 2014 roku jest wiceprezesem Zarządu Polskiego Związku Producentów Kruszyw.

Barbara Kopczyńska

WAWRZYNIEC KUC

Absolwent Wydziału Architektury

W 1988 roku ukończył studia na Wydziale Architektury Politechniki Krakowskiej. Był trzykrotnym laureatem Primus Inter Pares, a za swoją działalność naukową i społeczną uhonorowano go Medalem Mikołaja Kopernika. W 2019 roku otworzył przewód doktorski na tymże wydziale.

Po ukończeniu studiów rozpoczął własną działalność gospodarczą w obszarze architektury i systemów komputerowych. Jego osiągnięcia zawodowe zostały dostrzeżone i wyróżnione. Wawrzyniec Kuc otrzymał m.in. Medal 40-lecia ACK CYFRONET AGH za wspieranie rozwoju nowoczesnej i specjalistycznej bazy lokalowej (2013), trzy nagrody Polskiego Związku Inżynierów i Techników Budownictwa PZiTb w konkursach Budowa Roku, a także wyróżnienie honorowe Stowarzyszenia Architektów Polskich SARP (1998).

Oprócz wyzwań zawodowych, Wawrzyniec Kuc spełnia się także na niwie edukacyjnej i społecznej. Organizuje autorskie wykłady, spotkania i wystawy fotograficzne. Inicjuje oraz koordynuje ambitne projekty naukowo-sportowe.

Wawrzyniec Kuc słynie także z realizowanych przez siebie pod patronatem Politechniki Krakowskiej ekstremalnych samochodowych wypraw naukowo-krajoznawczych (To Heart of Asia Expedition 2012, One Kiss of Arctic 2014 oraz MOBIUS Eurasian Arctic Challenge 2016).

Na uwagę zasługuje również zainicjowany przez Wawrzyńca Kuca i kolarza Valerjana Romanovskiego Projekt VR. W ramach tego przedsięwzięcia, pod naukowym patronatem Politechniki Krakowskiej, duet ten przeprowadził m.in. projekty Guinness Bike Record in Yakutia (2017), Oswajamy Mróz (2018 i 2019), a także Coldman 2020. Inicjatywy Projekt VR służą do wypracowania procedur bezpieczeństwa i wsparcia technicznego, gwarantujących przeżycie człowieka przy długotrwałej ekspozycji na niskie temperatury.

Pełni funkcję kierownika zespołu Romanovski Team, zajmując się obserwacjami i badaniami w obszarze psychofizycznych możliwości ludzkiego organizmu. Swoimi staraniami Wawrzyniec Kuc doprowadził do inicjacji formalnej współpracy między Politechniką Krakowską, Akademią Wychowania Fizycznego w Krakowie i firmą GPE Psychotronics, specjalizującą się w projektowaniu oraz produkcji elektronicznej aparatury psychologicznej.

Warto także zaznaczyć, że Wawrzyniec Kuc przy swoich licznych przedsięwzięciach, skutecznie rozpowszechnia ideę rejestracji dawców komórek macierzystych, wspierając tym samym działalność międzynarodowej Fundacji DKMS.

RAFAŁ KUKLA

Absolwent Wydziału Inżynierii Lądowej

W 2000 roku podjął studia na Wydziale Inżynierii Lądowej Politechniki Krakowskiej. W grudniu 2005 roku obronił z wynikiem bardzo dobrym tytuł magistra inżyniera na kierunku Budownictwo, specjalność konstrukcje budowlano – inżynierskie.

W trakcie nauki angażował się w pracę samorządu studenckiego, pełniąc m.in. funkcję delegata do senatu Politechniki Krakowskiej. Na czwartym roku studiów podjął pracę na stanowisku inżyniera budowy w firmie budowlanej w Krakowie.

Po ukończeniu studiów kontynuował edukację na Politechnice w trybie podyplomowym. W 2006 roku ukończył z wyróżnieniem Pedagogiczne Studium Podyplomowe w Centrum Pedagogiki i Psychologii PK, uzyskując uprawnienia nauczyciela. Jest także absolwentem Zarządzania Bezpieczeństwem i Higieną Pracy realizowanego w Centrum Jakości Politechniki Krakowskiej.

W grudniu 2006 roku pozytywnie zdał egzamin państwowy, uzyskując pełne uprawnienia budowlane do kierowania i nadzorowania robót w branży konstrukcyjno – budowlanej.

W 2007 roku powrócił do Gorlic i założył rodzinę. Od 2008 do 2014 roku piastował stanowisko prezesa Zarządu Spółdzielni Mieszkaniowej „Mariampol”.

W latach 2006-2014 pracował społecznie jako radny Rady Powiatu Gorlickiego. W wyborach samorządowych w latach 2014 i 2018 był wybierany na stanowisko Burmistrza Miasta Gorlice. W 2019 roku objął dodatkowo funkcję przewodniczącego Zarządu Związku Gmin Ziemi Gorlickiej.

Za swoje liczne osiągnięcia, Rafał Kukla został odznaczony Srebrną Odznaką Honorową Federacji Stowarzyszeń Naukowo–Technicznych NOT oraz Złotą Odznaką Honorową Polskiego Związku Inżynierów i Techników Budownictwa. W 2016 roku przedstawiciele Towarzystwa Przyjaciół Dzieci wyróżnili go odznaką „Przyjaciel Dziecka” za pracę społeczną dla dobra dzieci. W 2018 roku został laureatem nagrody „Osobowość roku 2018” w plebiscycie Dziennika Polskiego i Gazety Krakowskiej w kategorii „Samorząd i społeczeństwo lokalne – powiat gorlicki”. Posiada srebrną odznakę honorową Polskiego Związku Motorowego, przyznaną mu w 2017 roku.

SŁAWOMIR OLEJNIK

Absolwent Wydziału Mechanicznego

Wraz z odebraniem dyplomu magistra inżyniera Politechniki Krakowskiej w 2012 roku, Sławomir Olejnik został jednocześnie I laureatem statuetki Profesora Wydziału Mechanicznego, przyznawanej za szczególną aktywność na rzecz wydziału oraz jego studentów.

Sławomir Olejnik swoją działalność na rzecz Politechniki Krakowskiej rozpoczął już jako student. Pełnił funkcję członka Senatu Politechniki Krakowskiej, Rady Wydziału Mechanicznego oraz Rady Fundacji Samorządu Studentów Politechniki Krakowskiej. Był także zastępcą przewodniczącego Uczelnianej Rady Samorządu Studenckiego PK oraz przewodniczącego Wydziałowej Rady Samorządu Studenckiego PK.

Do kulturalnych osiągnięć Sławomira Olejnika należy z pewnością wzbogacenie programu Juwenaliów Krakowskich – Festiwalu Studenckiego Miasta Krakowa, których został dyrektorem. Rozwinął je do miesięcznego wydarzenia, angażując do współpracy Akademickie Związki Sportowe, oddziały Erasmus Student Network Polska oraz Zrzeszenia Studentów Polskich krakowskich uczelni. Z sukcesem pozyskał na Juwenalia finansowanie z Urzędu Miasta Krakowa w wysokości 850 tysięcy złotych. Razem z samorządami studenckich krakowskich uczelni artystycznych, stworzył Festiwal Kulturalia.

Także i po ukończeniu nauki na Alma Mater, Sławomir Olejnik działał na rzecz politechnicznego samorządu studenckiego, prowadząc m.in. szkolenia dla młodszych kolegów. Udzielał się także jako mentor – w 2018 roku wziął udział w realizowanym na rzecz Politechniki Krakowskiej przez Stowarzyszenie Wychowanków Politechniki Krakowskiej oraz spółkę celową INTECH PK programie mentoringowym „Don't Stop Go Top! Mentors Academy for PK STEM Students”. Wspierał tym studentów i doktorantów w rozwijaniu ich indywidualnych talentów.

Zdobyte doświadczenia pozwoliło mu na założenie firmy szkoleniowo-doradczej, która świadczy nowatorskie w skali kraju działania rozwojowe na rzecz środowiska studenckiego. Efektem działalności firmy Sławomira Olejnika jest profesjonalizacja studenckich samorządów.

Sławomir Olejnik

ZBIGNIEW ŚLIWIŃSKI

Absolwent Wydziału Architektury

Studia na Wydziale Architektury Politechniki Krakowskiej rozpoczął w 1959 roku. Dyplom magistra inżyniera architektury otrzymał w 1965 roku. W 1968 roku ukończył studium specjalne w zakresie urbanistyki przy Wydziale Architektury PK.

W latach 1965-1970 pracował na stanowisku powiatowego urbanisty w Brzesku, by następnie objąć posadę inspektora w Wojewódzkim Wydziale Budownictwa i Architektury w Krakowie. Na początku 1972 roku rozpoczął pracę na stanowisku architekta miejskiego w Zakopanem. Swoje obowiązki piastował przez sześć lat, po czym został zatrudniony jako pracownik dydaktyczny

w Pracowni Regionalnej PK w Zakopanem. W okresie 1990-1993 pełnił obowiązki architekta Tatrzańskiego Parku Narodowego w Zakopanem. Od 1968 roku członek Stowarzyszenia Architektów Polskich SARP.

W 1994 roku Zbigniew Śliwiński otworzył własną pracownię projektową, którą z powodzeniem prowadzi do dziś. W obszarze jego działalności pozostają przede wszystkim obiekty usługowe, pensjonaty, hotele, budynki szkolne i sportowe (m.in. DW Hutnik, DW Jurek, Hotel Dwór Karolówka). Na swoim koncie ma także remonty zabezpieczające oraz przebudowy obiektów zabytkowych (m.in. Willa Oksza, Willa Jurek, Dom Pracy Twórczej Politechniki Krakowskiej w Zakopanem czy klasztor oo. Bernardynów w Zakopanem).

Za swoją działalność zawodową w obszarze architektury, Zbigniew Śliwiński został odznaczony Złotą Odznaką za Zasługi dla Zakopanego oraz Województwa Nowosądeckiego.

Oprócz obowiązków zawodowych, Zbigniew Śliwiński mierzy się również z wyzwaniami obywatelsko-społecznymi. W 1984 roku został radnym miejskim w Zakopanem, a w latach 1988-1990 piastował stanowisko wiceprzewodniczącego Rady Narodowej Miasta Zakopanego i Gminy Tatrzańskiej. Działał także w Tatrzańskim Towarzystwie Kulturalnym oraz w Lidze Ochrony Przyrody.

Zwieńczeniem bogatego życiorysu Zbigniewa Śliwińskiego niech będą jego sportowe osiągnięcia. Był on piłkarzem w Klubie Sportowym Cracovia, a po odwieszeniu butów na kołek został członkiem Rady Seniorów KS Cracovia. Od rodzimego klubu otrzymał Medal Merenti Cracovia.

NGUYEN THE THAO

Absolwent Wydziału Architektury

Absolwent Wydziału Architektury Politechniki Krakowskiej, gdzie studiował w latach 1970-1976. Swoją edukację kontynuował, zdobywając na Université Libre de Bruxelles tytuł Master in public management and economics, a na wietnamskim National Economics University obronił tytuł Doctor of Philosophy in Economics.

W latach 1977-1993 Pracował w Ministerstwie Budownictwa Wietnamu. Pełnił tam funkcję kierownika, a następnie dyrektora przedsiębiorstwa budowlanego przy Ministerstwie Budownictwa Wietnamu. W okresie 1993-1997 zajmował stanowisko dyrektor Departamentu Budownictwa Prowincji Ha Bac, by następnie objąć posadę zastępcy przewodniczącego Komitetu Ludowego Prowincji Ha Bac.

Przez dziesięć lat w czasie 1997-2007 zajmował stanowisko zastępcy przewodniczącego Komitetu Ludowego Prowincji Bac Ninh, a także przewodniczącego Komitetu Ludowego Prowincji Bac Ninh (Prezydent Prowincji). Piastował również funkcję sekretarza prowincjonalnego Komitetu Partii oraz przewodniczącego Rady Ludowej Prowincji Bac Ninh. Lata 2007-2015 to kadencja przewodniczącego Komitetu Ludowego miasta Hanoi (prezydent miasta Hanoi). By dopełnić obraz obywatelskiego zaangażowania Nguyen The Thao, należy jeszcze dodać, że w latach 2000-2015 był on przez trzy kadencje członkiem Centralnego Komitetu Partii. W latach 2001-2011 poseł na Sejm (Zgromadzenia Narodowego), a także przewodniczący grupy posłów przyjaźni Wietnamsko-Polskiej, którą to funkcję sprawował przez dwie kadencje. Dzięki powierzonym mu stanowiskom mógł m.in. rozpowszechniać wiedzę o Polsce, wspierać współpracę między Wietnamem a Polską, a także zachęcać wietnamską młodzież do studiowania na polskich uczelniach.

Obecnie Nguyen The Thao jest prezesem Towarzystwa Przyjaźni Wietnamsko-Polskiej. Swoje działania koncentruje na inicjowaniu współpracy między miastem Hanoi i Politechniką Krakowską w dziedzinie ochrony środowiska i zabytków, a szczególnie w kwestii walki z zanieczyszczeniami powietrza w Hanoi.

Za swą zawodową oraz społeczną działalność Nguyen The Thao był wielokrotnie nagradzany. Z ważniejszych wietnamskich wyróżnień z pewnością należy wymienić: państwową nagrodę w dziedzinie architektury dla autora projektu Centrum Kultury Kinh Bac miasta Bac Ninh (2010), Medal Pracy pierwszej klasy (2011) oraz Medal Niepodległości pierwszej klasy (2016). Także i polskie władze doceniały zasługi Nguyen The Thao, wręczając mu Krzyż Komandorski z Gwiazdą Orderu Zasługi Rzeczypospolitej Polskiej (2010), a także Odznakę Honorową Bene Merito Ministerstwa Spraw Zagranicznych RP (2015).

Nguyen The Thao
16/4/25"

ALEKSANDER WODYŃSKI

Absolwent Wydziału Inżynierii Lądowej

Prof. dr hab. inż. Aleksander Wodyński urodził się w 1949 roku w Jasle i tam ukończył szkołę podstawową oraz liceum. W 1967 roku podjął studia na Wydziale Budownictwa Lądowego Politechniki Krakowskiej i ukończył je w 1973 roku z tytułem magistra inżyniera budownictwa lądowego o specjalności „budownictwo miejskie i przemysłowe”.

1 maja 1973 roku został zatrudniony jako asystent w Zakładzie Budownictwa i Inżynierii Wydziału Geodezji Górniczej na Akademii Górniczo-Hutniczej.

W 1980 roku obronił na Politechnice Krakowskiej pracę doktorską pt. „Osiadanie obiektów posadowionych na podłożu pylastym”. W 1992 roku na podstawie rozprawy pt.: „Wpływ powolnych i długotrwałych deformacji powierzchni na zagrożenie zabudowy” uzyskał tytuł doktora habilitowanego na AGH. W latach 1999-2009 pracował na stanowisku profesora nadzwyczajnego na Katedrze Geodezji Inżynieryjnej i Budownictwa AGH. Tytuł profesora nauk technicznych otrzymał w 2009 roku. Od tego czasu jest zatrudniony na stanowisku profesora zwyczajnego. W latach 2008-2015 był kierownikiem Katedry Geodezji Inżynieryjnej i Budownictwa.

Główne kierunki badań prowadzonych przez Aleksandra Wodyńskiego to problematyka zużycia technicznego i trwałości obiektów budowlanych w niekorzystnych warunkach środowiskowych. Dotyczy to głównie oddziaływań górniczych (deformacje powierzchni i wstrząsy górnicze) oraz środowiska przemysłowego. Efektem tych badań jest autorstwo lub współautorstwo około stu publikacji naukowych, czterech projektów badawczych KBN oraz ponad dwustu prac naukowo-badawczych i ekspertyz dla przemysłu. Wyniki badań przedstawiono na ponad 50 konferencjach naukowych i naukowo-technicznych.

Promotor w trzech zakończonych przewodach doktorskich. Recenzent w kilkunastu przewodach habilitacyjnych i doktorskich oraz wnioskach o nadanie tytułu profesora. Autor recenzji siedmiu książek oraz kilkudziesięciu artykułów naukowych.

Członek komitetów naukowych kilkunastu konferencji naukowych i naukowo-technicznych oraz kilkudziesięciu Wydziałowych Komisji ds. przewodów habilitacyjnych i doktorskich, a także wniosków profesorskich.

Najważniejsze dokonania w zakresie dydaktyki to opracowanie programów i prowadzenie wykładów z kilkunastu związanych z budownictwem przedmiotów na wydziałach Geodezji Górniczej i Inżynierii Środowiska oraz Górnictwa i Geoinżynierii AGH.

Członek stowarzyszeń zawodowych i naukowych m.in. Polskiego Związku Inżynierów i Techników Budownictwa (od 1977), Komisji ds. Ochrony Powierzchni przy Wyższym Urzędzie Górniczym (2010-2014), sekcji Środowiska Górniczego, Ekologii i Terenów Pogórnich Polskiej Akademii Nauk (2007-2010), a także rzeczoznawca Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Górnictwa w specjalności „Budownictwo w rejonach górniczo-zagrożonych” (1985-2000). Posiada uprawnienia projektanta w specjalności konstrukcyjno-budowlanej. Członek Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa.

Odznaczony Medalem Komisji Edukacji Narodowej (1999), Złotym Krzyżem Zasługi (2000), Srebrną (2004) i Złotą (2008) Odznaką Honorową Polskiego Związku Inżynierów i Techników Budownictwa NOT. Aleksander Wodyński dał się również poznać jako wytrawny brydżysta – swoją bogatą karierę zwieńczył tytułem Mistrza Krajowego.

LAUREACI ROKU 2021

BOHDAN BIŚ LISOWSKI

Absolwent Wydziału Architektury

Bohdan Biś Lisowski jest absolwentem Wydziału Architektury Politechniki Krakowskiej, gdzie studiował w latach 1987 – 1994. Uzyskał również dyplom Usability Engineering in Software Development (Politechnika Gdańska), Institut für Hygiene und Arbeitsphysiologie ETH Zürich oraz dyplom Polish-American Business School przy Krakowskim Towarzystwie Przemysłowym.

Absolwent Politechniki Krakowskiej jest znanym i cenionym wykładowcą. Swoją wiedzę przekazywał studentom m.in. swojej *alma mater*, Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie, czy też Krakowskiej Akademii im. Andrzeja Frycza Modrzewskiego.

Obecnie Bohdan Biś Lisowski sprawuje funkcję prezesa Stowarzyszenia Architektów Polskich (SARP) w kadencji 2019 – 2023. Stanowisko to objął w wieku 50 lat, dzięki czemu został najmłodszym prezesem w historii Stowarzyszenia. Na rzecz Stowarzyszenia działa jednak znacznie dłużej, bo od 1999 roku. Za swoje główne zadania w Stowarzyszeniu obrał m.in. przyciąganie młodych architektów do pracy na rzecz SARP, wydawnictwo publikacji (w tym m.in. o architekturze modernistycznej Krakowa), współorganizowanie wystaw dotyczących architektury Małopolski, w tym prezentowanej na Esplanadzie Solidarności przed Parlamentem Europejskim w Brukseli (2014), organizacji konkursów architektonicznych oraz ogólnokrajowych i międzynarodowych wydarzeń (m.in. Międzynarodowe Biennale Architektury Kraków w 2015, 2017 i 2019 roku). Za swoją działalność społeczną na rzecz SARP został wyróżniony Złotą, Srebrną i Brązową Odznaką SARP.

Równolegle do swoich licznych aktywności podejmowanych i realizowanych w ramach Stowarzyszenia Architektów Polskich, Bohdan Biś Lisowski działał na rzecz wzmocnienia pozycji Politechniki Krakowskiej w świecie architektury. W tym celu aranżował inicjatywy między SARP, a Wydziałem Architektury PK. Koordynował wyjazdy naukowo-badawcze z cyklu „Śladami Architektury” po europejskich miastach i obiektach architektonicznych, zapraszał przedstawicieli Wydziału Architektury do współpracy przy organizacji Międzynarodowego Biennale Architektury w Krakowie oraz innych branżowych wydarzeń lub wystaw, angażował się w międzynarodowe warsztaty studenckie, a także wspierał przyszłych architektów w ramach Konkursu o Stypendium Twórcze SARP Kraków im. Prof. Bohdana Lisowskiego.

Ponadto, Bohdan Biś Lisowski jest członkiem Stowarzyszenia Historyków Sztuki, Polskiego Towarzystwa Informatycznego, Komitetu BIM przy PZITB, Sygnatariuszem Deklaracji BIM Standard PL, Członkiem Rady Muzeum Narodowego w Warszawie oraz Rady Muzeum Narodowego w Krakowie, Członkiem Społecznego Komitetu Odnowy Zabytków Krakowa, a w lipcu 2021 został wybrany do Rady Międzynarodowej Unii Architektów (UIA).

Biś
Lisowski

KRAKÓW 2.10.2021

JERZY FELIKS

Absolwent Wydziału Inżynierii Elektrycznej

[Obecnie: Wydział Inżynierii Elektrycznej i Komputerowej]

Jerzy Feliks jest absolwentem Wydziału Inżynierii Elektrycznej Politechniki Krakowskiej, gdzie studiował w latach 1987 – 1992. Już w trakcie zdobywania wiedzy na uczelni, zaproponowano mu pracę w jej strukturach w ramach studenckiego stażu, a od 1992 roku Jerzy Feliks pracował już jako asystent. Po zdobyciu stopnia doktora nauk technicznych w 2001 roku, dwa lata później rozpoczął pracę w Katedrze Inżynierii Systemów (obecnie: Katedra Informatyki Biznesowej i Inżynierii Zarządzania) na Wydziale Zarządzania Akademii Górniczo-Hutniczej.

Naukowe zainteresowania Jerzego Feliksa koncentrowały się wokół możliwości wykorzystania metod sztucznej inteligencji, jako narzędzia wspomagającego podejmowanie decyzji oraz modelowania i symulacji procesów i systemów logistycznych. Swoją wiedzę prezentował w licznych publikacjach, a jedna z nich stała się podstawą wniosku o nadanie mu tytułu doktora habilitowanego złożonego na Uniwersytecie Technicznym w Ostrawie, gdzie następnie został mianowany docentem w dziedzinie zarządzania systemami przemysłowymi.

Swoje zainteresowania naukowo-badawcze rozwijał poprzez uczestnictwo w realizacji licznych projektów i prac badawczych, wykonywanych na zlecenie podmiotów przemysłowych lub instytucji finansujących działalność naukowo-badawczą. Jako wykonawca, główny wykonawca lub kierownik, angażował się w działania zlecane m.in. przez IDS Scheer Polska / Software AG Polska, SAP Polska czy Elektrociepłownia Kraków S.A.

W ostatnich latach, jako pracownik AGH współpracował z Wydziałem Inżynierii Lądowej Politechniki Krakowskiej, w zakresie optymalizacji procesów logistycznych i opracowania modeli biznesowych dla transportu lądowego.

Jako wykładowca, prowadzi zajęcia dydaktyczne na studiach pierwszego, drugiego i trzeciego stopnia, a także na studiach podyplomowych. Angażuje się w realizację prac badawczo-naukowych dla przemysłu, uczestniczy w pracach komitetów międzynarodowych konferencji i czasopism naukowych publikowanych przez wydawnictwa AGH.

W swoim naukowym dorobku, Jerzy Feliks ma również szerokie portfolio międzynarodowych projektów. Do kluczowych zagranicznych ośrodków akademickich czy przedsiębiorstw przemysłowych, z którymi Jerzy Feliks miał okazję współpracować, należy wymienić przede wszystkim Uniwersytet Techniczny w Clausthal-Zellerfeld (Niemcy), Uniwersytet Techniczny w Ostrawie (Republika Czeska), firma Atlantec AG z Villich (Niemcy), Uniwersytet Techniczny w Koszycach (Słowacja) oraz Colorado State University, Fort Collins (USA).

Obecnie, Dr hab. inż. Jerzy Feliks, prof. AGH sprawuje funkcję prodziekana ds. kształcenia Wydziału Zarządzania AGH.

Jerzy Feliks

WŁODZIMIERZ KOŁTOWSKI

Absolwent Wydziału Mechanicznego

Włodzimierz Kołtowski jest absolwentem Wydziału Mechanicznego Politechniki Krakowskiej, gdzie studiował w latach 1975 – 1979.

O tym, co przemawia za kandydaturą Włodzimierza Kołtowskiego jest niewątpliwie jego bogaty dorobek zawodowy. W ciągu swojej 40-letniej kariery w zawodzie konstruktora i projektanta urządzeń mechanicznych zrealizował i współpracował przy szeregu zaawansowanych technicznie projektów. Pracując w WSK-PZL Krosno zajmował się oprzyrządowaniem technologicznym i specjalnymi narzędziami do produkcji podwozi lotniczych oraz innych części dla sprzętu wojskowego. Podczas współpracy z OBR ERG Jasło koncentrował się na projektowaniu i konstrukcji maszyn oraz urządzeń do przetwórstwa materiałów wybuchowych i tworzyw sztucznych. Dla Nowego Stylu Krosno przygotowywał dokumentację wykonawczą takich produktów jak krzesła obrotowe, odpowiadał też za organizację działu prototypowni i stacji badań. Współpracując z Total Walther Warszawa, zajmował się stałymi instalacjami gaśniczymi oraz wykonał wiele projektów instalacji gaśniczych gazowych na CO₂. W strukturach Delphi Centrum Techniczne Kraków pełnił funkcję product engineer, a do jego obowiązków należało projektowanie, walidacja oraz wdrożenie do produkcji amortyzatorów do samochodów osobowych.

Warto również zaznaczyć, że Włodzimierz Kołtowski udanie łączy nauki techniczne z literackimi pasjami. Na swoim koncie ma kilka wydawnictw obejmujących takie gatunki jak poezja, proza czy fraszkopisarstwo m.in. „Niejeden marzy – fraszki i inne wierszyki”, „Pracowałem... - krótka historia pracy zawodowej”, „Rowerem przez Drzewicz – limeryki i inne wierszyki”.

Limeryk

*Na nic się zdały krzywe Gaussa
i Schrödingera kwantyzacja.
Dopiero gdy fraszki pisałem,
to honorowy dostałem
doktorat humoris causa.*

Kolcik o relacji z życiem

*powiedz mi życie powiedz
czy mam iść pośród owiec
i co jest bardziej w cenie
krzyk głośny czy milczenie*

*Włodzimierz
Kołtowski*

DANIEL KUKLA

Absolwent Wydziału Mechanicznego

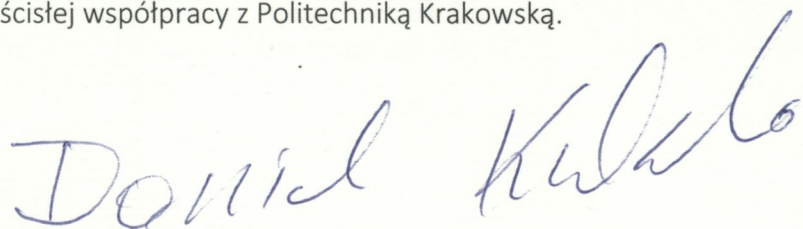
Daniel Kukla jest absolwentem Wydziału Mechanicznego Politechniki Krakowskiej, który ukończył w 2006 roku. Decydując się na zaoczny tryb studiowania, postanowił połączyć proces edukacji z pracą zawodową w firmie rodzinnej Hydrosprzęt Kukla Spółka, a także bezpośrednio konfrontowanie teorii z praktyką w przedsiębiorstwie, którego działalność koncentruje się na naprawach, remontach oraz odbudowie maszyn budowlanych.

Wybrana ścieżka przyniosła pożądane rezultaty. Rzetelnie przyswajana wiedza oraz zaangażowanie w działalność firmy – warto zaznaczyć, że Daniel Kukla przeszedł przez jej wszystkie szczeble i działy – pozwoliły absolwentowi na zdobycie umiejętności właściwych wszechstronnemu mechanikowi. Otworzył serwis samochodowy, znacząco wzbogacając ofertę Hydrosprzętu. Obecnie, założony i prowadzony przez niego Dział Serwisu stanowi flotę 25 zabudowanych samochodów serwisowych oraz serwisantów, którzy swoje wsparcie oferują wyłącznie w terenie.

Zbudowana przez Daniela Kukłę marka firmy szybko zwróciła uwagę dużych klientów. Ze wsparcia Hydrosprzętu korzystały m.in. takie podmioty jak PGE Górnictwo i Energetyka Konwencjonalna SA, Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie, Miejskie Przedsiębiorstwo Oczyszczania Warszawa czy też PGE Ekoserwis.

Równolegle, Daniel Kukla prowadził zapoczątkowaną jeszcze podczas swoich studiów współpracę naukowo-badawczą z Politechniką Krakowską. Do efektów tych wspólnych działań należy m.in. wykonanie prototypu innowacyjnego rozwiązania 3-komorowego siłownika hydraulicznego do realizacji badań odzysku energii w układzie napędowym minikoparki, udział w cyklicznych spotkaniach panelowych dot. opracowania programu studiów podyplomowych, utworzenie w swojej firmie specjalistycznego stanowiska diagnostycznego w ramach współpracy z Akademickim Inkubatorem Przedsiębiorczości PK i organizowanie wizyt oraz praktyk studenckich dla studentów Wydziału Mechanicznego.

Warto zaznaczyć również, że wchodząca w struktury Hydrosprzętu profesjonalna chromownia do przeprowadzania procesu chromowania technicznego i profesjonalne stanowisko kontrolne do sprawdzania oraz diagnostyki silników spalinowych powstały przy ścisłej współpracy z Politechniką Krakowską.

MAREK MAZUREK

Absolwent Wydziału Inżynierii Sanitarnej i Wodnej
[Obecnie: Wydział Inżynierii Środowiska i Energetyki]

Marek Mazurek jest absolwentem Wydziału Inżynierii Sanitarnej i Wodnej Politechniki Krakowskiej (obecnie Wydział Inżynierii Środowiska i Energetyki), gdzie studiował w latach 1978 – 1983.

Zaraz po zakończeniu studiów, Marek Mazurek podjął pracę w Miejskim Przedsiębiorstwie Energetyki Ciepłej SA w Krakowie. Jest to jego miejsce pracy do dziś, a po przejściu wszystkich szczebli kariery inżynierskich w ramach MPEC, obecnie piastuje pozycję członka zarządu ds. eksploatacji. Konsekwentnie zdobywał nowe kwalifikacje, wykazując godną podziwu determinację w zawodowym rozwoju. Dzięki temu dziś dysponuje uprawnieniami budowlanymi w zakresie sieci ciepłych, uprawnienia energetyczne do zajmowania się eksploatacją urządzeń energetycznych i sieci ciepłych.

Dorobek zawodowy Marka Mazurka obejmuje przede wszystkim realizację infrastrukturalnych projektów. Do tych najważniejszych należą z pewnością: współudział w przeprowadzaniu transformacji technicznej i organizacyjnej MPEC, kierowanie projektem modernizacji systemu ciepłowniczego miasta Krakowa, realizacja czterech projektów w ramach Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko, przygotowanie i realizacja europejskich programów operacyjnych modernizacji i automatyzacji systemu ciepłowniczego Krakowa czy też współpraca z Krakowskim Holdingiem Komunalnym przy realizacji Zakładu Termicznego Przekształcania Odpadów.

W historii Politechniki Krakowskiej Marek Mazurek zapisał się na trwałe, jako pomysłodawca nowego kierunku – Odnawialne źródła energii i infrastruktura komunalna. Opracowany przez niego kierunek niezmiennie cieszy się dużą popularnością, skutecznie przyciągając młodych ludzi na studia na Politechnice. Za swoje starania na rzecz uatrakcyjniania tego kierunku w 2018 roku został wyróżniony Nagrodą Rektora PK. Dzięki jego zaangażowaniu, absolwenci Politechniki są fachowo i profesjonalnie przygotowani do wejścia na rynek pracy.

02.10.2021
MAREK MAZUREK

